

De Hoogstraatgemeenschap van de Hoogstraat in Eindhoven

Het gebouwencomplex aan de Hoogstraat te Eindhoven, voorheen het klooster Maria Onbevleete Ontvangenis van de Congregatie Zusters van Liefde van Schijndel, dateert van 1884.

In dit gebouwencomplex (het gekregen huis) woont en werkt de Hoogstraatgemeenschap

De Hoogstraatgemeenschap werd in 1983 gestart door 4 zusters van de Congregatie Zusters van Liefde van Schijndel.

Het echtpaar Gerard en Anneke van de Ven versterkte vanaf 2003 de Hoogstraatgemeenschap. Eind 2016 zijn de zusters en het echtpaar van de Ven opgevolgd door 4 volwassenen en twee kinderen. Verdere uitbreiding van de Hoogstraatgemeenschap is niet onwaarschijnlijk.

1 Voorwoord

Drie zusters van de Congregatie Zusters van Liefde Schijndel starten in 1983 (de vierde zuster sloot even later – in 1985 – aan) in het grote, leegstaande klooster van dezelfde congregatie aan de Hoogstraat 301-a te Eindhoven een experiment.

De zusters zoeken naar een manier van leven waarin het daadwerkelijk zelf en tussen de mensen werken aan sociale gerechtigheid verbonden wordt met haar spiritualiteit (verankerde spiritualiteit). Hun inspanningen zijn gericht op de maatschappelijk zwakkere groepen en mensen, feitelijk (en natuurlijk) geheel in lijn met de “liefdewerken”, die werden en worden verricht door de Congregatie.

Een woon- en werkgroep van de Emmausgroep had al enkele jaren eerder enige ruimten beschikbaar gekregen in het leegstaande gebouw. In de 2^e helft van de jaren tachtig van de vorige eeuw kiezen de zusters ervoor het klooster ook open te stellen voor vluchtelingen. Nadat de school naast het klooster vrij kwam, worden daar jongeren opgevangen die in de problemen zijn gekomen. Daarnaast krijgt Groen Links een lokaal en de Grieks Orthodoxe kerk gaat de kapel gebruiken. Nog meer organisaties met maatschappelijke idealen krijgen hier onderdak, zodat het oude kloosterpand steeds meer in gebruik wordt genomen (en weer tot leven komt).

Twintig jaar lang hebben deze zusters vervolgens samen (met z'n vieren) een gemeenschap gevormd. In 2003 vulden Anneke en Gerard van de Ven, die al bij Emmaus in de Hoogstraat woonden, de woongroep aan. In 2004 is de Vereniging Hoogstraat Gemeenschap opgericht en vormde zo ook een juridisch zelfstandig orgaan. In hetzelfde jaar werd ook Stichting De Hoogstrater (de verhuurder, later ook de eigenaar van het gebouwencomplex aan de Hoogstraat) opgericht.

Deze notitie gaat over het afscheid van de “oude” Hoogstraatgemeenschap en de komst van de “nieuwe” Hoogstraatgemeenschap op 11 februari 2017. Maar gaat ook breder in op het reilen en zeilen van het gehele Kloosterhof van Gestel aan de Hoogstraat gedurende de laatste dertig jaar en er wordt een schets gegeven van de algehele historie van het klooster vanaf 1883.

Afdrukken van oude foto's zijn als basis gebruikt, dit geeft enige beperkingen, maar de voordelen zijn veel groter. Immers deze foto's vormen het “geraamte” van deze notitie en typeren het tijdsbeeld goed. Het is niet meer (ook niet minder) dan een globale schets van de historie van de Hoogstraatgemeenschap en breder van het klooster (en de bewoners) aan de Hoogstraat. Ook de uitslaande brand van juli 1995 komt aan de orde, de nadruk ligt op de laatste 33 jaar van activiteiten van de woongroep van de vier zusters en Anneke en Gerard van de Ven. Daarnaast wordt de actualiteit niet uit het oog verloren, ook de nieuwe en daarna steeds veranderende Hoogstraatgemeenschap en andere nieuwe ontwikkelingen komen aan de orde én in beeld.

*Adrie van Grinsven,
penningmeester van Stichting De Hoogstrater.*

2 Inhoudsopgave:	blz
1 Voorwoord	2
2 Inhoudsopgave	3
3 Samenstelling van de (zuster)woongroep	5
4 Teken voor ontrechten	5
5 Hoe is het begonnen?	6
6 Het kloosterhof van Gestel	7
7 De familie Kerssemakers	7
8 Koop van het klooster	8
9 Afkoop voorkeursrecht	8
10 Zuster Theodora Slits	9
11 Ontstaan in 1983 van de (zuster)woongroep	10
12 Afscheid van de zusters op 11 februari 2017	11
13 /14 Hoogstraatgemeenschap in beeld	9
13 11 februari 2017, toespraak Zuster Agnes Vos	12
14 11 februari 2017, toespraak Zuster Bets Verbakel	16
15 11 februari 2017, toespraak Nico Lintermans	17
16 Bestuur van Stichting de Hoogstrater	18
17 11 februari 2017, toespraak Gerard van de Ven	19
18 Prijs Rotary club Eindhoven	21
19 11 februari 2017, uitreiking vrijwilligersonderscheidingen	22
20 Inleiding - 2 -	23
21 Gestel, lang geleden!	24
22 Gestel, een zelfstandig dorp	25
23 Zuster Theofrida vertelt en Gestel, wijk van Eindhoven, nu	26
24 Het "Liefdegesticht" aan de Hoogstraat in beeld	27
25 Het kloostergebouwencomplex in 1911 (in beeld)	28
26 De Sint-Lambertuskerk, in beeld, foto van 26 mei 1913	29
27 De Sint-Lambertuskerk, in beeld, recente foto's	29
28 De Sint-Lambertuskerk, in beeld, foto van circa 1917	30
29 Het dorp Gestel in beeld, foto uit 1919	31
30 De zusters van de Hoogstraat in beeld, groepsfoto 1934	32
31 Zusters aan het werk in Schijndel, foto van na 1934	33

32	Foto van het interieur van de oude kapel uit 1961	34
33	Foto van Schipholwake, anno 2018	34
34	Foto van de leerlingen van kleuterschool 't Zonnekind	35
35	Het kloostercomplex, foto uit 1978	36
36	De voor- en achtertuin van het klooster	37
37	De grote (uitslaande) brand van juli 1995	38
38	Na de brand	39
39	Bericht (over de brand) van Zuster Louisa	40
40	De overdracht aan het bestuur van Stichting de Hoogstrater	41
41	De huidige bewoners van het Kloosterhof van Gestel	42
42	Organisaties die eerder woonden/werkten in de Hoogstraat	43
43	De Kring, de Verandering en HOV	44
44	Tekst van 't lied "Dit is jouw land	45
	Bijlage 1 Kees Koning mag niet worden vergeten	46
	Bijlage 2 Orthodoxe Kerk Heilige Nektarios	48
	Bijlage 3 Omslag: naar een nieuwe tijd	50
	Bijlage 4 Omslag: prijs van de Twaalf Ambachten	51
	Bijlage 5 De inspiratiebronnen van de Hoogstraatgemeenschap	52
	Bijlage 6 Overlijden van Zuster Veronique	53
	Bijlage 7 Het afscheid nemen gaat nog even door	54
	Bijlage 8 Het afscheid van Zuster Theofrida	55
	Bijlage 9 Uitgeprocedeerd, maar niet uit beeld	56
	Bijlage 10 25 jarig jubileum Omslag, weekend 18 en 19 mei 2019	57
	Bijlage 11 Brand in kringloopwinkel van Emmaus in februari 2020	58
	Bijlage 12 Brand van auto van Emmaus in april 2020	59
	Bijlage 13 De familie Kerssemakers in Gestel	60

3 Samenstelling van de (zuster)woongroep

Zuster Veronique

*Johanna Maria Theodora van Woerkum
geboren op 21 – 8 – 1920 te Eersel;
overleden op 27 februari 2018.*

Zuster Bets

*Elisabeth Helena Verbakel
geboren op 07 – 05 – 1930 te Aarle-Rixtel*

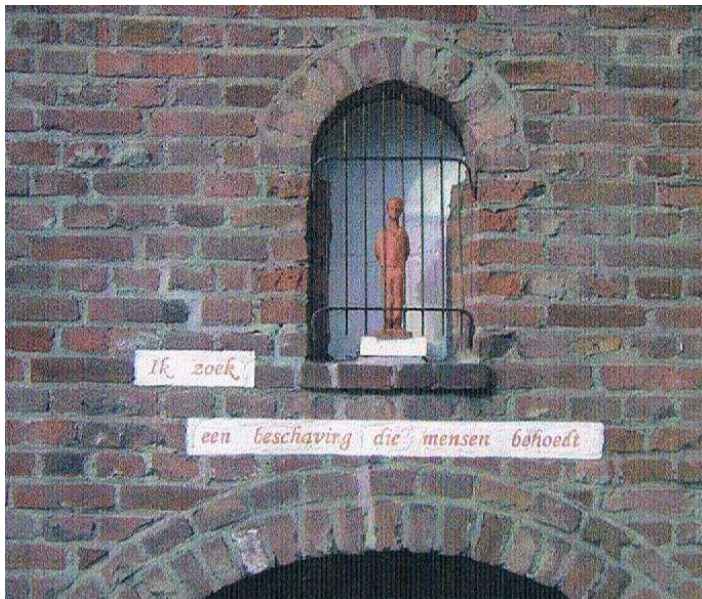
Zuster Theofrida

*Maria Wilhelmina Kolkman
geboren op 23 – 08 – 1926 te Diepenveen*

Zuster Albertha Marie

*Johanna Hendrika te Wierik
geboren op 31 – 12 – 1935 te Mariënheem – Raalte*

4 Teken voor ontrenten

Het teken bevindt zich boven het kleine poortje aan de Gennepeweg 11 en is opgericht door de vriendenkring van de Hoogstraatgemeenschap. Het verbeeldt een mannetje, fier en rechtop, geblinddoekt en met geboeide handen, niet wetend hoe de toekomst verder moet.

5 Hoe is het begonnen?

In 1836 werd de Congregatie Zusters van Liefde in Schijndel opgericht door pastoor van Erp. Een eenvoudig begin, gegrond in de spiritualiteit van Vincentius.

Zie hierboven een afbeelding van Vincentius à Paulo 1581 – 1660, patroon van alle verenigingen voor liefdadigheid.

In de geschiedenis van het kloosterleven is Vincentius de eerste geweest, die er in slaagde een congregatie van actieve vrouwelijke religieuzen te stichten en uit te bouwen. Hij gaf zijn volgelingen een evangelische geest mee: “De liefde tot God en de liefde tot de mensen maakte hij tot een praktische eenheid: hij beminde God in de mensen”.

Dit is de grondwet van het leven als Zusters van Liefde.

Een sterk fundament waarop ruim 1750 medezusters een bewogen spoor trokken van aandacht en zorg voor mensen in de marge van de samenleving. Vanuit dit ideaal is de Congregatie begonnen in 1836 en zijn ze hun weg gegaan in Nederland, Curaçao, Indonesië, Zambia, Chili, Duitsland en de Filippijnen.

In Nederland stond de congregatie aan het begin van 46 stichtingen, veelal grote gebouwen van waaruit ze aan hun liefdewerken gestalte gaven.

Een van deze stichtingen is het klooster aan de Hoogstraat in Eindhoven. Vanaf 1884 werd vanuit dit klooster praktisch vorm gegeven aan de liefdewerken onderwijs en opvoeding in lagere school en bewaarschool en in gezondheidszorg: verpleging van zieken, ouden van dagen en wijkverpleging.

Onderwijs en verpleging werden later (in de jaren vijftig, zestig en zeventig van de vorige eeuw) steeds meer overgenomen door “leken”. Het leven van de zusters veranderde fundamenteel, het gemeenschapsleven van de zusters werd omgevormd van een werkgemeenschap naar steeds meer een leefgemeenschap.

Binnen dit grote omvormingsproces vond een eigen proces plaats in het klooster aan de Hoogstraat te Eindhoven.

6 Het Kloosterhof van Gestel een dak boven vele hoofden

Het kloostercomplex aan de Hoogstraat 301 a / Genneperweg 11 in de Eindhovense wijk Gestel, werd in 1883 gebouwd en op 15-10-1884 officieel ingewijd als klooster.

Vervolgens werden op 20 oktober 1884 de school geopend. Een lagere school voor meisjes met bewaarschool en zowel een naai- en knipcursus als een cursus voor fraaie handwerken (voor meisjes).

In maart 1885 werd aangevangen met verpleging van zieken en ouden van dagen, beiden met een mannen- en vrouwenafdeling. Ook kwam er een pension voor dames en heren en wijkverpleging.

Op 18 augustus 1892 werd de kapel ingewijd. De oorspronkelijk kleine kapel was intussen verbouwd (vooral vergroot).

De school, het gasthuis, het pension, de kapel en het klooster werden gebouwd door de toenmalige pastoor Ed. van Kemenade en z'n opvolger pastoor v.d. Staak (beiden van de parochie Sint Lambertus in Gestel) op grond van de kapitaalkrachtige familie Kerssemakers. Deze familie had destijds een fabriek in de Hoogstraat.

Een oude foto van de linnen- en damastweverij van de familie G. Kerssemakers & Zonen, aan de Hoogstraat te Eindhoven

7 De familie Kerssemakers, zie vorige bladzijde van hun fabriek in de Hoogstraat

Het was deze familie Kerssemakers die de opbloei van de Gestelse parochiegemeenschap weer mogelijk maakte, na al de tegenheden van de negentiende eeuw. Kerssemakers schonk de grond voor de scholen en het Liefdesgesticht aan de Hoogstraat. Het lesgeven en het verzorgen van de zieken en ouden van dagen werd met de instelling voor maatschappelijk hulpbetoon gedreven door de Zusters van Liefde van Schijndel. Dezen dreven een bijzondere meisjesschool, met zelfs een zevende klas, waarin ook Frans werd gegeven. Dat was toch een stimulans voor de vrouwenemancipatie destijds, al noemden de zusters dat niet zo en al waren zij destijds allerm minst revolutionair. Maar daarmee werd aangetoond dat met het leervermogen van meisjes niets mis was en dat ook zij in aanmerking konden komen voor een bredere algemene ontwikkeling op MULO-niveau. Kerssemakers begunstigde ook de bouw van de neogotische Sint Lambertuskerk met een keur van architectonische noviteiten en verder het Sint Franciscus Liefdewerk en de stichting van een Sint Vincentiusvereniging te Gestel. De firma trachtte recht te doen aan de sociale plichten van een goed werkgever, zij het dan, steeds binnen orthodox katholiek verband. Dat kan men een beperking noemen, maar dan doet men toch geen recht aan de sociale ideologie die het katholicisme onmiskenbaar herbergt.

8 Verkoop van het klooster aan de Congregatie in 1927

Het Roomsche Katholiek Kerkbestuur van den Heiligen Lambertus Eindhoven – Gestel verkocht vervolgens op 29 oktober 1927 het klooster, met bijgebouwen, scholen, Gasthuis, tuinen en landerijen aan de Congregatie Zusters van Liefde te Schijndel voor de som van 35.000 gulden, waarbij tegelijkertijd de Congregatie van de parochie effecten overgedragen krijgt, voor de nominale waarde, van 6.700 gulden.

De Congregatie verplicht zich tot het houden van een bewaarschool, het geven van Bijzonder (lees; Katholiek) Lager Onderwijs aan meisjes uit de parochie en zieken en ouden van dagen te verplegen op de eerste plaats uit de parochie.

Ook krijgt de parochie het eerste recht op koop van de gekochte gebouwen en grond.

9 Afkoop van het voorkeursrecht in 1993

De Congregatie heeft in juni 1993 het recht op eerste koop van de Lambertusparochie afgekocht voor een bedrag van 300.000 gulden.

10 Zuster Theodora Slits

Zuster Theodora Slits is de 5^e algemene overste van de Congregatie Zusters van Liefde te Schijndel. Zij tekent op 29 oktober 1927 als eerste het contract met de Sint-Lambertusparochie. Zuster Theodora Slits was algemene overste van 1905 tot 1918. Het contract wordt bekrachtigd door de handtekening van Mgr. A.F. Diepen, Bisschop van het bisdom 's-Hertogenbosch.

11 In 1983 gaf een kleine leefgroep van de zusters van Schijndel een nieuwe bestemming aan het toen deels leegstaande klooster: huisvesting bieden aan leefgemeenschappen en organisaties die betrokken zijn op mensen en de maatschappij, vanuit een (al dan niet religieus) verlangen naar het behoud van de aarde en een menswaardig bestaan van iedereen. In 2008 werd het beheer van het pand met zijn nieuwe bestemming overgedragen aan Stichting De Hoogstrater. Het gebouw kreeg (ook in 2008) een nieuwe naam: Het Kloosterhof van Gestel. Eind 2016 verlieten de zusters het gebouw en maakten plaats voor een nieuwe groep van bewoners.

De activiteiten van de Hoogstraatgemeenschap gaan dus door, voorbeeld:

12 **Fakkeldéfilé 2017**

Platform Levensbeschouwing en Vrede Eindhoven (LEV) loopt mee in de fakkeldéfilé, voor de jaarlijkse herdenking van de bevrijding van Eindhoven. De Hoogstraatgemeenschap maakt deel uit van dit platform. Het is druilerig weer maar de sfeer is er niet minder om.

13 Het Kloosterhof van Gestel

Het Kloosterhof van Gestel biedt huisvesting aan leefgemeenschappen en organisaties die betrokken zijn op mensen en de maatschappij, vanuit een (al dan niet religieus) verlangen naar het behoud van de aarde en een menswaardig bestaan van iedereen.

14 Het afscheid van de zusters (dat gelukkig geen einde betekent, maar een nieuw begin) van de Hoogstraat op 11 februari 2017

Recente foto van de voorzijde van het kloostergebouwencomplex Maria "sine labe conceptae" aan de Hoogstraat 301-a te Eindhoven

Op de volgende bladzijden worden zowel de oude als de nieuwe samenstelling van de Hoogstraatgemeenschap gepresenteerd,

tevens

zijn publicaties rond de wisseling van de wacht en een gedeelte van de toespraken tijdens de receptie op 11 februari 2017 opgenomen. Mede omdat zo een mooi en vrij volledig beeld ontstaat van het leven in en rond het grote kloostergebouwencomplex aan de Hoogstraat in Eindhoven.

15 Hoogstraatgemeenschap

*Hieronder in de oude (tot voor kort: vertrouwde) samenstelling:
De Hoogstraatgemeenschap:*

**De zes leden van de Hoogstraatgemeenschap, van links naar rechts:
Zuster Theofrida; Zuster Albertha ; Anneke van de Ven; Gerard van de Ven;
Zuster Veronique en Zuster Bets waarvan begin 2017 officieel afscheid
genomen is.**

*Het doel van de Hoogstraatgemeenschap:
Het werken aan sociale gerechtigheid. Zij doen dit vanuit de Joods-christelijke
traditie, zonder zich te verheffen boven andere tradities en in het besef dat alle
begrippen, beelden en symbolen – hoe dierbaar ook – slechts verwijzingen zijn naar
de Oergrond van ons bestaan.*

***Inspiratiebron:
De aansporing van de Bijbelse profeet Amos (5.24):
'Laat het recht stromen als water
Gerechtigheid als een bron die nooit opdroogt'.***

16 Een gedeelte van de vertrekkende leden van Hoogstraatgemeenschap en (alle) nieuwe leden (bewoners) in beeld.

De vertrekkende én nieuwe bewoners samen. Foto: Bert Jansen

Afscheid maakt een nieuw begin

wo 18 jan 2017, 7:00, artikel uit het Eindhovens dagblad

Sinds 1983 woonden ze er, de vier zusters van Liefde. In het Kloosterhof van Gestel aan de Hoogstraat. Midden in de maatschappij want er werden verbindingen aangegaan met tal van organisaties waaronder Vluchtelingen in de Knel. Nu geven ze het stokje door aan een nieuwe generatie actieve bewoners van de Hoogstraatgemeenschap.

Eindhoven - Een pand met historie. Nadat de nonnen vertrokken uit het klooster werd een andere invulling gezocht. Zuster Bets (86) en zuster Theofrida (90) gingen die uitdaging aan en hebben er jaren met veel plezier gewoond. Samen met zusters Veronique (96) en zuster Alberta (81) wonen ze nu in Schijndel. "Heel anders", zegt zuster Theofrida. "Toen we vanmiddag weer hier naartoe reden, zagen we meer kleur op straat. Vluchtelingen die hier naar binnen liepen. Dat missen we in Schijndel." Vluchtelingen leven namelijk al tientallen jaren samen met hen in het pand. Naast de zusters nemen ook Gerard (78) en Anneke (76) van de Ven, afscheid van de plek waar zij sinds 1996 woonden. Zij zijn weer terug in Bergeijk. "Het verbindend punt zoals zij dat waren, dat sprak ons aan. Die aandacht voor het geheel, die vonden wij bewonderenswaardig. Wij zijn dankbaar dat wij daar deel van uitmaakten."

"Wij zijn geïnspireerd geraakt door Stichting Emmaus om hier nieuwe ideeën toe te passen", zegt zuster Bets over de beginperiode.

De vier zusters kwamen hier in een leeg gebouw in 1983. "We hebben hier op een zondagavond nog gordijnen zitten te naaien. We waren bang voor kraken en met de gordijnen wekten we de indruk dat het bewoond was", aldus zuster Theofrida. De organisaties met weinig geld konden hun intrek nemen in het pand. "Kleinschalige bedrijvigheid, na een jaar was het gebouw vol. Van de leegte is de volheid gekomen", zegt zuster Theofrida. "Nu is er een nieuwe groep met dezelfde idealen die het werk voortzetten, misschien met zelfs meer enthousiasme. Het visioen wat we hadden is nu verwezenlijkt na zoveel jaren. Dat is een belangrijk punt voor de stad."

Cora Snoeren (56) en haar man Paul (55) zijn, samen met een gezin met twee kinderen Rard en Luus, de nieuwe bewoners. "Dat gaf ons vertrouwen. Ze gaan het op hun eigen manier doen", zegt zuster Bets. Dankbaarheid, dat voelt zuster Theofrida. "Het is goed zo voor ons. Ergens missen we iets maar het gevoel dat het zo goed is overgenomen, dat stemt ons tevreden. Het gevoel dat het hier doorgaat geeft maakt ons alle vier gelukkig."

Op zaterdag 11 februari 2017 nemen de oude bewoners officieel afscheid.

www.hoogstraatgemeenschap.nl

17 Passend nieuw bordje aan de voordeur van de Hoogstraatgemeenschap

18 Toespraak van Zuster Agnes Vos

Zuster Agnes, de algemeen overste van de Congregatie Zusters van Liefde Schijndel, op 11 februari 2017

Goede morgen, allemaal.

Namens de Congregatiegemeenschap Zusters van Liefde van Schijndel mag ik vandaag als eerste het woord nemen en u allen ook van harte welkom heten..

Speciaal mijn medezusters Veronique, Bets, Theofrida en Albertha en natuurlijk ook Anneke en Gerard.

En ik wil nu ook graag noemen: Cora en Paul, Annelies en Erik en jullie kinderen Rard en Luus.

Welkom.

Ik begin met te citeren uit de Constituties van de Congregatie Zusters van Liefde:

Als Zusters van Liefde leggen wij ons toe op de speciale leer van Christus, dat de liefde voor God tegelijkertijd liefde voor medemensen betekent en we brengen dit tot uiting in een leven van gebed en inzet voor anderen.

Die inzet voor anderen kreeg voor deze 4 medezusters concreet gestalte in op deze plaats –hier dichtbij- het Klooster aan de Hoogstraat. Een klooster gesticht in 1884 onder de bescherming van Maria Onbevleete Ontvangenis... en vandaag op 11 februari gedenken we de naamdag van Maria Onbevleete Ontvangenis, de Lieve Vrouw van Lourdes.

Deze dag - 11 februari - is dus - denk ik - niet zomaar gekozen.

Vanuit dit klooster werd vanaf 1884 vorm geven aan verschillende liefdewerken zoals we dat toen noemden:

aan: onderwijs en opvoeding in de lagere school en bewaarschool en aan veel takken van de gezondheidszorg: verpleging van zieken, ouden van dagen en wijkverpleging. Zo heette dat toen.

In de jaren 1960 – 1970 kwam er onder invloed van het Tweede Vaticaans Concilie een grote verandering in de beleving en vormgeving van het religieuze leven. We

gingen terug naar de bronnen van onze spiritualiteit en in de geest van Vincentius kozen we opnieuw voor een bewuste toekerk naar de armen.

Onderwijs en zorg voor zieken hadden hun weg gevonden in onze kerk en samenleving en werden steeds meer overgenomen. Tot dat moment werd ons leven gekenmerkt door onze liefdewerken. We waren zorgzaam aanwezig op de plaatsen waar we gevraagd werden het leven van dienst te zijn.

Maar er brak een andere fase aan: We leerden loslaten wat ons dierbaar was geworden en leerden ons gemeenschapsleven om te vormen van werkgemeenschap naar steeds meer leefgemeenschap worden.

Binnen dit grote omvormingsproces vond een eigen proces plaats in ons klooster hier aan de Hoogstraat.

Nadat het klooster officieel gesloten was gingen in 1983 deze vier zusters -voor het laatst hier in ons midden- wonen in het kloostergedeelte. Zij vormden een nieuwe leefgemeenschap en zochten naar nieuwe vormen van religieus leven in de geest van de congregatie.

Vanuit hun beweging dat ieder mens recht heeft op een menswaardig leven gaven ze als kleine gemeenschap in eenvoud gestalte aan hun roeping en zetten ze zich daadwerkelijk in voor vluchtelingen en ontrenten in onze maatschappij.

Daarnaast werden gedeeltes van het gebouw verhuurd aan andere groepen met goede maatschappelijke initiatieven of ideële doelstellingen.

Gaandeweg groeide dit goede werk uit en ontstond op deze plaats een maatschappelijke en sociale woon- en werkplek in Eindhoven.

Met veel belangstelling werden deze ontwikkelingen gevolgd ook door de congregatie.

Met veel creativiteit en inzet, samen met gemotiveerde medewerkers en met financiële steun van de congregatiegemeenschap is deze weg -tot nu toe- door onze 4 zusters gegaan. Later samen verder met Gerard en Anneke van de Ven.

Gaandeweg zocht men naar een structuur om deze kostbare plek voor de toekomst veilig te stellen en daarvoor werd in 2004 de "Stichting de Hoogstrater" opgericht met als doel in de geest en de traditie van de congregatie het gebouw te beheren.

Intussen hadden ook Gerard en Anneke van de Ven zich bij de leefgemeenschap aangesloten. Deze leefgemeenschap werd toen een vereniging genaamd "Vereniging Hoogstraatgemeenschap".

In 2008 draagt het bestuur van de congregatie het pand -om niet- over aan de nieuwe Stichting De Hoogstrater.

Deze Stichting behartigt uitdrukkelijk de continuïteit van dit goede werk opdat deze sociale, spirituele plek behouden blijft binnen het gebouw en binnen de stad.

Onder het grote dak van dit gebouw wordt nu een veelzijdige betrokkenheid op leven gepraktiseerd. Ieder levert een eigen bijdrage aan het meer leefbaar maken van deze wereld. Hier wordt geleefd wat Vincentius zo na aan het hart lag: niet alleen tastbare hulp bieden, maar je ook verdiepen in de oorzaken van de nood, zodat dit leidt tot concrete betrokkenheid en handelen.

Nu na dertig jaar willen jullie, zuster Veronique, zr. Bets, zr. Theofrida en zr. Albertha en Anneke en Gerard, deze kostbare plek loslaten met de vurige wens dat de kernwaarden van gastvrijheid, met een grote affiniteit voor vluchtelingen, sociale gerechtigheid, de verbinding met de maatschappij en de zorg voor de aarde, gaande blijven.

Op dit moment telt onze congregatiegemeenschap 134 leden met een gemiddelde leeftijd van ruim 85 jaar.

Nog altijd delen we als religieuze gemeenschap het leven heel concreet met elkaar.

Onze stichter: pastoor van Erp schreef bij het begin van de oprichting van de congregatie: "Wie op leven vertrouwen, zullen niet beschaamd worden."

Vanuit die krachtbron was het een bewuste keuze om aan dit project kansen te geven voor de toekomst.

Met pijn in het hart ziet deze gemeenschap nu de noodzaak dat ze -vanwege leeftijd- het werk aan anderen moeten overdragen. Het getuigt van dapperheid en kracht dat de zusters het nu willen loslaten want pas dan kunnen anderen het oppakken en het zich eigen maken.

Nu is onze wens – bij het verlaten van deze plek door de zusters en Gerard en Anneke, dat vanuit dit gebouw -letterlijk en figuurlijk stevig geworteld in een traditie- aan kwaliteit van leven een blijvende bijdrage geleverd wordt. Dat hier onze doelstelling echt verder geleefd wordt is een grote troost en bemoediging voor ons allen.

Onze zusters Veronique, Bets, Albertha en Theofrida en Gerard en Anneke mogen het loslaten en overdragen. Over dit loslaten, citeer ik, uit een onlangs door de Congregatie uitgebracht boekje "Woorden van Waarde, bladzijde 21",

*Zoals alles in de wereld verandert
en ook in ieder van ons.
We worden ouder
en het vraagt soms veel
om de gevolgen daarvan te aanvaarden,
er goed mee om te gaan
en jezelf eraan toe te vertrouwen*

Het overdragen, want dat heb ik al genoemd, aan een nieuwe gemeenschap – aan Cora en Paul, Annelies en Erik die vanuit dezelfde doelstelling en trouw zich willen inzetten om het hart te zijn op deze kostbare plek van leven en samen een nieuwe gemeenschap willen vormen.

Namens onze congregatiegemeenschap wens ik jullie van harte een goed thuis en een warme plek binnen "Het kloosterhof van Gestel" en dat ook jullie zijn hier leven gevend mag zijn, allereerst voor jezelf maar daarnaast voor zovelen om je heen met open oog en hart voor de maatschappij waarin we nu leven.

Dat het een plek ten leven mag zijn en blijven in een gewonde wereld, een plek waar sociale gerechtigheid geleefd wordt.

Dat wens ik u, Cora en Paul, Annelies en Erik en jullie kinderen Rard en Luus van harte toe.

Moge het een monument van barmhartigheid en gerechtigheid zijn en blijven.

In grote dank en waardering voor de inzet van zr. Veronique, zr. Bets, zr. Theofrida, zr. Albertha, Anneke en Gerard.

Van harte!

Zuster Agnes Vos, 11 februari 2017

19 De toespraak van Zuster Bets, op 11 februari 2017, tijdens de formele overdracht:

“Er liggen 33 jaren achter ons en kort samengevat was ons leven een blijvend zoeken naar sociale gerechtigheid. Dat verlangen leefde in ons toen we in september 1983 in de Hoogstraat kwamen wonen. En het is gebleven. In 2003 werden wij daarbij versterkt door de komst van Anneke en Gerard, die hetzelfde verlangen in zich droegen. Van toen af werd het de doelstelling van de Hoogstraatgemeenschap. Dat innerlijk verlangen vanuit ons diepste zelf werd (en wordt) nog aangemoedigd door de doelstelling van de congregatie. De eerste zusters begonnen in 1836 in Schijndel met een breischooltje voor de meisjes die geen onderwijs ontvingen en op straat stonden. Daarenboven verdiepten we ons samen in de boodschap die we in de bijbel hoorden. Samen met veel Eindhovenaren, Nederlanders en ver daarbuiten protesteerden we in het begin tegen de aanschaf en het gebruik van kernraketten. We voelden opnieuw de vernietiging van Hiroshima en Nagasaki als een aanslag op mens en natuur. Dan kon en dat mocht niet. De innerlijke drang naar gerechtigheid dat werd nog sterker in november 1983 toen vluchtelingen, die te maken hadden met onderdrukking en oorlog, in ons huis kwamen wonen. Zij werden huisgenoten. In het omgaan met hen in de daagse dag, werden wij geconfronteerd met de gevolgen voor deze mensen met een steeds strikter wordend asiel- en vreemdelingenbeleid. Een menswaardige en gelijkwaardige benadering was ver te zoeken. Er groeide in ons verontwaardiging, die ons aanspoorde tot een voortdurende inzet voor deze buitengesloten mensen. Dit was mogelijk door de goede samenwerking met Vluchtelingen in de Knel. Het samenleven met vluchtelingen heeft hen én ons een beter leven gegeven. Het zoveel mogelijk gelijkwaardig omgaan met deze mensen versterkte hun zelfvertrouwen en moed om verder te gaan. Wij genoten van de relatie met deze vriendelijke mensen; hun keuze op de eerste plaats voor mensen; wij volgden hun gastvrijheid; hun aandacht voor elkaars familie en we bleven volhouden om het vreemdelingenbeleid kritisch te volgen.

Terugziend op ons leven in de Hoogstraat bewaren we in ons een dankbaar gevoel voor de ondersteuning van de Congregatie, de medewerking van Vluchtelingen in de Knel, de samenwerking met de vrijwilligers én bewaren ook een gevoel van dankbaarheid voor alle vluchtelingen die met ons mochten samenleven.

Vandaag nemen we afscheid als leden van de Hoogstraatgemeenschap. We hebben hier de paaskaars brandend voor ons staan; het symbool van overwonnen leven. Het goede leven dat wij gegeven én ontvangen hebben, willen we nu symbolisch doorgeven aan de leden van de nieuwe Hoogstraatgemeenschap: Annelies, Cora, Erik, Paul, Rard en Luus. We ontsteken deze nieuwe kaars aan onze paaskaars en we willen deze brandend overhandigen aan jullie, de nieuwe bewoners, met de vurige wens en in groot vertrouwen, dat jullie het nieuwe leven als Hoogstraatgemeenschap mogen geven en ontvangen zoals wij het mochten ervaren. Moge het licht van de brandende kaars jullie inspireren om plaats te blijven geven aan mensen, zodat zij waardig leven mogen.”

20 Toespraak van Nico Lintermans, voorzitter van Stichting de Hoogstrater.

Beste zusters Véronique, Theofrida, Albertha en Betsie,
beste Anneke en Gerard,
beste aanwezigen,

Wat beweegt een mens zich in te zetten voor een politiek die zich richt op het centraal stellen van mensenrechten en solidariteit, van duurzaamheid en zorg voor de aarde?

Wat betekent het mens te zijn. Hoe kun je hier een beeld van geven in een wereld, waarin honderdduizenden op de vlucht zijn. U liet ze toe in uw leven, in uw huiskamer, U at en woonde er met hen.

Ik herinner mij heel helder een verhaal van zo'n tien jaar geleden.

Ik was bestuurder van de zorginstelling St. Annaklooster en in het Brabants Dagblad was in een interview met onze bestuurders te lezen dat wij als zorgorganisatie ons vooral lieten voorstaan om kansarme mensen bij ons een baan te geven. We hadden het goed voor elkaar, dacht ik. Wij zijn maatschappelijk verantwoord bezig.

Enkele dagen na dit interview ontving ik een brief van zr. Véronique; hoe het dan kwam dat het Annaklooster een vluchteling die bij haar woonde, na enkele maanden gewerkt te hebben, nu voor een opleiding door ons werd geweigerd? Zr. Véronique nodigde mij uit voor een gesprek. Ze las mij de les.

Ik was aangeslagen door woorden die geleidelijk aan mijn leven en mijn werk een diepere betekenis zouden geven.

Veel mensen leven tussen een buitenwereld die nauwelijks nog ruimte laat voor reflectie en een binnenwereld die verlangt naar contact en betekenis. Dat verlangen naar contact en betekenis voor anderen hebben jullie zichtbaar en tastbaar kunnen maken. Jullie hebben het vermogen ontwikkeld een religieuze laag te bereiken, soms tegen de stroom in, waarin het besef is ontstaan dat er voor jullie niets meer te verliezen is, waardoor je dus alles kunt geven. Daardoor lukte het jullie om waarachtig te zijn, los van wat anderen soms vonden of dachten.

Decennialang zijn jullie de dragers geweest van de Hoogstraatgemeenschap. Een gastvrije omgeving, die als je die binnentreedt, in een sfeer komt waarbij je als het ware iets behaaglijks voelt trillen. Er komt bij mij dan een beeld op van thuiskomen, iets van vroeger als je als kind 's middags uit school kwam en moeder had de thee klaar; je kreeg alle ruimte om te vertellen, je voelde dat zij oprecht belangstellend was, je luisterde naar haar liefdevolle vermaningen, er was blijdschap, er was troost. Het gaf je zelfvertrouwen en vertrouwen in de ander. Het was in een tijd dat eenvoudig leven en betrokkenheid op elkaar nog vanzelfsprekend was.

We weten ons nog nauwelijks verbonden met het oorspronkelijke. Wat is onze betekenis in deze wereld? Ik wist het ook niet, ik had nog van alles te verliezen, meende ik. Ik was nog niet voorbij mijn dikke-ik. Door de les van zr. Véronique, de vele ontmoetingen later in jullie huis, dat trillen van de sfeer, werd ik geraakt, het hielp me meer afstand te nemen van de buitenwereld en op weg te gaan naar die binnenwereld, naar betekenis.

De Hoogstraatgemeenschap wordt nu gevormd door een nieuw team. Wij zijn blij met dit gelukkige voortbestaan. Als bestuur van Stichting De Hoogstrater, zullen we samen met hen jullie goede werken voortzetten vanuit jullie bewogenheid en spiritualiteit. Wij beloven jullie vandaag ons daaraan te verbinden. De wijze van jullie dienstbaar zijn, heeft ons geholpen ons "mens-zijn" naar een hoger niveau te brengen, dat wat in onze keuzes en beslissingen steeds meer heeft doorgewerkt. Wij zullen het anders doen, want we hebben nog tal van handicaps te overwinnen, wij zijn nog niet vrij, we moeten daarin groeien, tenslotte zijn jullie ook niet als heiligen begonnen, maar we zullen het doen vanuit onze oprechtheid en het besef dat we ons verbonden weten met jullie. Gedenk ons in jullie gebeden.

NL 11 febr. 2017

21 Stichting de Hoogstrater

Stichting de Hoogstrater is op 18 maart 2004 opgericht en op 24 maart 2004 ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel Oost-Brabant, dossiernummer 17164224.

Het bestuur bestaat anno 2018 uit de volgende personen:

- *Nico Lintermans, bestuurder van de Belgische Congregatie Zusters van Liefde, voorzitter*
- *Gijs van der Woude, eigenaar coaching bedrijf, secretaris*
- *Adrie van Grinsven, econoom, voorheen werkzaam bij de Congregatie Zusters van Liefde van Schijndel, penningmeester*
- *Mw. Marieke van Ouwerkerk, architect, lid*
- *Mw. Mr. Adri Noordhoff, jurist, lid*

Kees Brinkman is de deskundige en ervaren gebouwenbeheerder, die het beheer uitoefent namens Solidair¹ en woont als toehoorder/deskundige de bestuursvergaderingen bij.

Intussen heeft Nico Lintermans om leeftijdsredenen begin 2020 afscheid genomen als voorzitter, Marieke van Ouwerkerk is zijn opvolger geworden.

¹ Vereniging Solidair

Op basis van samenwerking wordt een solidaire economie in de praktijk gebracht. Bedrijven en non-profit organisaties uit verschillende branches zijn aangesloten. Door onderlinge verbondenheid wordt kracht gecreëerd. Zo is het mogelijk instrumenten te ontwikkelen, zoals een arbeidsongeschiktheidsvoorziening voor zelfstandigen (betaalbaar en ethisch).

*Investeren in elkaar en de maatschappij

*Wonen, werken en leven in eigen hand

*Ontwikkelen van instrumenten gebaseerd op solidaire waarden

*Elkaar inspireren en stimuleren aan de slag te gaan

Solidair verstrekt microkredieten en heeft diverse vormen van collectief onroerendgoed ontwikkeld. Lezingen en verdiepende discussies worden

georganiseerd ook worden er cursussen solidaire economie en solidair ondernemen gegeven.

22 Toespraak van Gerard van de Ven op 11 februari 2017:

Beste Dames en Heren,

Ik wil iets vertellen over de hoogstraatgemeenschap:
over het leven daar, over de kern, naar mijn gevoel.
Over hoe het bij ons begon; over hoe het bij de zusters begon.
En hoe het verder groeide.

Hoe het begonnen is, weet ik niet meer precies
Ergens in 2000 of 2001
Ergens bij Emmaus.

Jan Rooijackers, Anneke en ik waren in de zomer van 1999 bij Emmaus komen wonen en wij hadden van het begin af aan veel contact met de zusters.
We kregen steeds meer oog voor alle organisaties die zich in het Kloosterhof bevonden en voor de onderlinge cohesie. Het riep het beeld op van een soort sociale burcht met daarin de zusters als stil verbindend punt.
Dat raakte ons. Dat bleef in ons.
Het kloosterpand moest behouden blijven voor de toekomst. Dat werd een zekerheid...
En de leefgroep van de zusters trok ons aan.

En ergens in diezelfde tijd gebeurde er ook iets bij de zusters. Of was het al langer gaande?
Zij keken uit naar de versterking van hun leefgroep met het oog op de toekomst; om het pand in de geest van sociale gerechtigheid, zoals die op de Hoogstraat gestalte had gekregen, te behouden.

Er is toen een vraag gesteld – maar wie weet nog hoe en waar?

‘Zouden jullie bij ons willen komen wonen?’

Ja. Onvoorwaardelijk.

Toch duurde het nog meer dan één jaar voor we de feitelijke stap zetten: 24 september 2003.

Het had iets van een wederzijds zich toevertrouwen aan elkaar. Volledig. We leefden hetzelfde dagelijkse leven met elkaar. We droomden met elkaar dezelfde droom.

Op 14 april 2004 richtten we met ons zessen de vereniging op: Vereniging Hoogstraatgemeenschap.

Daar werd een nieuw begin, ook juridisch, gemaakt.

We droomden over een bloeiend Kloosterhof.

En we begonnen met het samen koffiedrinken op woensdagmorgen

En met z'n allen richtten we een paar jaar later, de Vereniging ‘Het Kloosterhof van Gestel’ op.

Elke maandagavond kwamen we bij elkaar voor de agapèviering samen met onze vrienden van Emmaus en vanuit de stad. Het was daar dat we vanuit pure verontwaardiging het HOV oprichtten – het Netwerk voor Humaan Omgaan met

Vluchtelingen. Verontwaardigd, omdat een vrouw met een klein kind en een kleine baby midden in de winter in de sneeuw op straat werd gezet.

Zonder uitzicht, zonder uitweg. Dat moest Nederland weten. We starten met het uitgeven van een nieuwsbrief, vier keer per jaar.

We hielden samen met Vluchtelingen in de Knel allerlei wakes;

zochten samen met hen contact met de gemeentelijke politici, die een warm hart kregen voor de vluchteling.

Samen met de kerken van Eindhoven werd de dag van de Vluchteling in het leven geroepen

en De dag van de Aarde vanuit de werkgroep van de Vierde kamer.

En nog veel meer...

Zo werd de lijn die de zusters al van begin af aan hadden uitgezet, voortgezet, maar nu met z'n zessen en samen met vrijwilligers en vrijwilligsters, met vrienden.

Er is veel gebeurd en gedaan.

Heel veel dank aan allen die hielpen.

Er is één groep die ik zeker wil noemen.

Dat zijn zij, die individueel of vanuit één van de toekomstgroepen, oprecht begaan waren met onze toekomst. Mensen, die na wilden denken over hoe het in dat prachtige bouwwerk verder moest.

'Wat wij deden was aantrekkelijk, maar onze leefvorm sprak niet meer aan'. Dat was de gedachte en hoe organiseer je dan de toekomst? Hoe verder?

Ik spreek hier over zeer betrokken mensen, die tijd en energie gaven en met elkaar probeerden te komen tot eerlijke adviezen.

Adviezen, - hoe logisch ook - die uiteindelijk niet aangenomen werden, omdat wij als leefgroep bleven geloven dat de ziel die in het Kloosterhof leeft uiteindelijk het beste geborgd zou zijn in een nieuwe leefgroep.

En toen we met z'n allen niet meer wisten hoe we verder moesten, zochten we contact met onze procesbegeleider: mevrouw Welmoed Vlieger.

Zij heeft ons drie keuzes voorgehouden.

- Je probeert nog één keer om via werving nieuwe mensen te krijgen;
- Als er nieuwe mensen komen, geef je hen de ruimte en trek je jezelf terug;
- Als er voor februari 2017 geen nieuwe mensen zijn gevonden, vraag je aan het bestuur van Stichting De Hoogstrater of zij een goede bestemming willen geven aan de ruimtes die tot dan toe bij de Hoogstraatgemeenschap in gebruik waren.

De stevigheid van deze besluiten heeft ons verder geholpen.

Daarvoor zijn we mevr. Welmoed Vlieger heel dankbaar.

Ook voor de rol die zij achter de schermen heeft gespeeld om bekendheid te geven aan de advertentie.

Het resultaat was veel groter dan we hadden verwacht. Meer dan 75 reacties en 20 serieuze aanmeldingen.

En dan nu: de twee echtparen Paul en Cora en Erik en Annelies samen met hun kinderen Rard en Luus maken ons gelukkig.

Zij hoeven niet geïntroduceerd te worden in de kernwaarden van de Hoogstraatgemeenschap.

Zij hebben in hun leven laten zien, dat zij van daaruit willen leven.

En wat ons zelf betreft:

Ook nu wij niet meer bij elkaar wonen, blijven we één gemeenschap. We blijven elkaar ontmoeten.

Dankbaar voor die ene droom, waar we reikhalzend naar uitkeken: een nieuwe leefgroep, die verder gaat in dat spoor van zoeken en doen, van verlangen naar vrede en gerechtigheid.

Dankbaar dat een nieuwe Hoogstraatgemeenschap is geboren.

23 Prijs Rotary Club Eindhoven – Veldhoven, 7 juni 2005 - .

De leegte is vervult van energie, die uitstraalt ten dienste van mensen.

Wij hebben dit beeldje ontvangen
als symbool van onze plaats tussen anderen in.
Wij mogen hier als gemeenschap leven temidden van hen,
van wie wij inspiratie mogen ontvangen,
temidden van hen die niets te verliezen hebben.

24 Het zuster Bets Budget

Vluchtelingen in de Knel bood tijdens de afscheidsreceptie als cadeau aan: de oprichting van een speciaal fonds: *Het zuster Bets Budget!*

Hiermee krijgen de cliënten van Vluchtelingen in de Knel en hun kinderen toegang en ondersteuning bij scholing en opleiding én blijft de naam van de zusters zichtbaar bij deze organisatie voor vluchtelingen.

Helemaal geweldig was dat de gemeente Eindhoven als dank aan de zusters hen niet alleen een oorkonde gaf, maar voor elke zuster €1.000 doneerde in dit spiksplinternieuwe zuster Bets Budget.

De belofte aan de zusters klonk van alle kanten uit de stad in het bijzijn van vele getuigen: wij blijven staan voor jullie waarden!

25. Uitreiking gemeentelijke vrijwilligersonderscheidingen

Wethouder Renate Richters reikte vrijwilligersonderscheidingen uit aan vier zusters van Liefde in het Kloosterhof.

Mevrouw Renate Richters, wethouder zorg en welzijn te Eindhoven, reikte op 11 februari gemeentelijke vrijwilligersonderscheidingen uit aan:

- Zr. Veronique, J.M.Th. van Woerkum
- Zr. Bets, E.H. Verbakel
- Zr. Theofrida, M.W. Kolkman
- Zr. Albertha, M.J.H. te Wierik.

Verdiensten

De vier zusters behoren tot de Congregatie Zusters van Liefde in Schijndel. Al vanaf 1884 werd vanuit het klooster aan de Hoogstraat praktisch vorm gegeven aan de liefdewerken. In 1983 zijn de vier zusters van Liefde in het Kloosterhof van Gestel aan de Hoogstraat komen wonen. Sindsdien hebben zij dag en nacht klaar gestaan voor de opvang en ondersteuning van mensen die in nood verkeren. Als viertal vormden zij het ware toonbeeld van dienstbaarheid en naastenliefde. Zo stonden zij aan de wieg van de Stichting Vluchtelingen in de Knel, hebben de Woon-werkgemeenschap Emmaus Eindhoven opnieuw op de kaart gezet en boden in hun kloostergebouwen onderdak aan diverse organisaties van maatschappelijke en duurzame relevantie. De zusters wisten al deze doelgroepen met wijsheid, hartelijkheid en gastvrijheid met elkaar te verbinden en vormden zo de kern van hun klooster. Onlangs zijn de zusters teruggekeerd naar het moederhuis in Schijndel. Op 11 februari nemen zij officieel afscheid waarbij de zusters het stokje doorgeven aan een nieuwe generatie actieve bewoners van de Hoogstraatgemeenschap met dezelfde idealen die het werk gaan voortzetten.

26 Inleiding – 2 -

Een korte inleiding hieronder en op de volgende bladzijden.

Aan de orde en in beeld komen onder andere het dorp Gestel, de wijk Gestel (van Eindhoven), het klooster aan de Hoogstraat, de parochiekerk van Gestel en de zusters van de Congregatie Zusters van Liefde Schijndel.

27 Gestel, lang geleden!

GESTEL.

Een klein Dorpjen, welken, benevens twee andere bygelegen Dorpjens, naamelyk Stryp en Stranthem een Dingdijk en Heerlykheid uitmaakt, en welke, gezamenlyk ten jaare 1559, aan Willem van Nassau Prins van Oranje werde verpand, en wederd nooit weder ingelost, (geelyk dat omtrent de andere Pandheerlykheiden heeft plaats gehad) maar gestadig aan dit geslacht gebleven.

Gestel, dat zich in de lengdte ver uitstrekt, en ten oosten van het Stadsjen Eindhoven steet, waarin men dit Dorpjen ook gewoonlyk Gestel by Eindhoven noemd (om hetzelven te onderscheiden van twee anderen Dorpen van denzelven naam te weten: St. Michiels Gestel, en Moergestel,) is klein doch wel bebouwd. In het midden ligt een Kapel, aan den H. Bisschop Nicolaas toegewyd, voorzien van een spits Toorentje, zy word voor een school gebruikt. Hier word voor eenige jaaren een Katholyk Kerkenhuis op een prachtige wyze gestouwd, en wederd is het Kerkenhuis te Blaarthem afgevoeren, en de Katholyken van deze twee plaatsen gebruiken dit Kerkenhuis te Gestel, en om gestadig daarin den Godsdienst te slyven uitoeffenen heeft men onlangs de oude Parochiekerk te Blaarthem geheel gestloopt, waar tegen de Graaf van Dongelberg, wegens deszelfs graafplaats, als bezitter van het Kasteel, te vergeefs zich verzet heeft. Onder Gestel, en dicht by Eindhoven, ligt een sud Slotjen, dat om zyne vermaakelyke ligging, by de Dommel,

met het Paradys genaamd word. Gestel word door Marten van Rossem, in 1543, onder een brandschatting gesteld.

Geniep.

Eene Buurtschap, die gerechtlyk onder Gestel, maar kerkelyk onder Aalst hoord, zy bestaat uit weinige huizen, zynde er een lantelyk Slotjen, en op de Dommel eenen Watermoelen gelegen.

28 Gestel, toen de zusters kwamen (begin vorige eeuw), nog een zelfstandig dorp, later een wijk van Eindhoven!

Het dorp Gestel behoorde oorspronkelijk tot de parochie Blaarthem en deze was aan Sint-Lambertus gewijd. Gestel bleef tot rond 1920 een zelfstandig dorp, maar werd rond 1920 geannexeerd door Eindhoven en werd een wijk van Eindhoven.

Het dorp Gestel is in de 16e en 17e eeuw duidelijk terug te vinden op de kaarten van de omgeving Eindhoven. Het ging toen vooral om lintbebouwing langs de Hoogstraat en de Blaarthemseweg. De Hoogstraat, de straat ontleent de naam aan de verhoogde zandrug die tussen de Gender en de Dommel opgeworpen was, was onderdeel van de oude verbinding van Eindhoven via Veldhoven, Eersel, Bladel, met Turnhout. Het stuk met de naam Hoogstraat loopt van de oude stadsgrens met Eindhoven tot Blaarthem; daarna gaat het over in de Blaarthemseweg.

In 1934 is het een lange lintbebouwing, grotendeels van al oudere panden. De riolering was er nog maar pas aangelegd. Op een aantal plaatsen is de bebouwing sindsdien gemoderniseerd en de rondweg is er tussen gekomen. Toch zijn er tegenwoordig nog betrekkelijk veel mooie oude panden over. Enkele gedeeltes zijn nog in een fraaie ongerepte staat.

In Gestel stond vanouds een kapel die aan Onze Lieve Vrouw was gewijd. Pas in 1833 werd in Gestel een kerk gebouwd, die in de plaats kwam van de Blaarthemse kerk en eveneens aan Sint-Lambertus was gewijd en de Blaarthemse kerk verving. De huidige Sint-Lambertuskerk stamt uit 1910. Het is rond deze kerk dat het oude centrum van Gestel zich ontwikkelde. Nog altijd is hier een concentratie van wat oudere huisjes, en ook staat er het klooster van de Congregatie Zusters van Liefde Schijndel.

In de crisisjaren (jaren dertig vorige eeuw) hebben de zusters een belangrijke rol gespeeld in Gestel, ook in slechte tijden, zie foto hieronder:

De schepenbank van Gestel omvatte ook Stratum en Strijp. In de laatste plaats werden de zittingen gehouden. Sinds de napoleontische tijd behoorde Gestel tot de gemeente Gestel en Blaarthem, en in 1818 kreeg deze gemeente een wapen met Sint-Lambertus er op.

In het dorp Gestel woonden voornamelijk arbeiders uit Eindhoven. Lang bleef het grootste deel van Gestel onbebouwd, alleen op de smalle strook akkerland tussen de dalen van de Dommel en de Gender, rond de Hoogstraat en de Laagstraat, werden woningen geplaatst. In 1866 kreeg Gestel een halte aan de nieuwe spoorlijn Eindhoven-Valkenswaard-Hasselt. Vanaf 1896 reed de stoomtram Eindhoven-Reusel over de Hoogstraat.

Rond 1920 kwamen er, door de annexatie van Gestel door Eindhoven, plannen voor uitbreiding van het woningaanbod. Deze werden gepresenteerd door Louis Kooken en Joseph Cuypers. Er zou een haven komen en een aftakking van de spoorlijn, alles onderdeel van een overkoepelend plan voor Strijp en Gestel. Woningbouw werd planmatiger, maar het bleef bij het bouwen van de enigszins geïsoleerd liggende woonwijk De Bennekel, omdat het grootste deel van Gestel te laag gelegen was. Wel werd in 1935 besloten de krotten aan de Laagstraat te slopen.

29 Zuster Theofrida vertelt:

In de crisisjaren (jaren dertig van de vorige eeuw) stond opeens op de muur van de school met krijt geschreven: "Vandaag eten we snert".

Dat klopte ook nog, er werd die dag snert geserveerd aan de kinderen. Door de zusters van de Hoogstraat werd in die crisisjaren dagelijks gekookt voor heel veel kinderen.

30 Gestel, nu!

Gestel is op dit moment een stadsdeel met rijkelijk veel groen (Genneper Parken, Dommelzone) en een uiteenlopende bebouwing. Ongeveer 12% van de woningen stamt van voor de Tweede Wereldoorlog, 44% van na 1970 en de rest is in de periode 1945-1969 gebouwd. Ongeveer 2/3 van de woningen zijn huurwoningen. In Gestel wonen op dit moment ongeveer 4000 allochtonen, voornamelijk van Somalische, Turkse, Marokkaanse, Antilliaanse en Surinaamse afkomst. Gestel heeft verder veel water (o.a. Dommel, Gender en Tongelreep) wat de wijk aantrekkelijk maakt, maar ook voor problemen zorgt door het hoge waterpeil.

31 Historie (in foto's, met een begeleidende tekst) van het gebouwencomplex van de Congregatie Zusters van Liefde Schijndel aan de Hoogstraat in de wijk Gestel in Eindhoven

Prentbriefkaart van het "Liefdegesticht" aan de Hoogstraat in Eindhoven, gebouwd in 1883, met op de voorgrond de groentetuin. Op 15 oktober 1884 kwamen 6 zusters uit Schijndel om op verzoek van de parochie onderwijs te geven aan meisjes, zie hieronder de melding hiervan in de (officiële) boeken van de Congregatie.

15	10	1884	Stichting van het klooster van Onze Lieve Vrouw Onbevleete Ontvangenis te Gestel onder Eindhoven op verzoek van pastoor E.Th. van Kemenade [M.65]
----	----	------	---

De bovenstaande foto zal gemaakt zijn na 1904. Omdat in 1904 een bovenverdieping is gebouwd op de Noordvleugel (links op de foto). Dat kwam omdat er zo'n grote toeloop van kinderen (leerlingen van de bewaarschool en lagere school) was dat de aanvankelijke laagbouw veel te klein werd.

De zuidvleugel (rechts op de foto) was aanvankelijk ook laagbouw, zoals op bovenstaande foto, van rond 1904, ook blijkt. De parochie vroeg aan de zusters om zieken en bejaarden te verzorgen, dat gebeurde vanaf 1885. De gemeente gaf subsidie voor het opvangen van de bejaarden, f 2,50 per week, en voor iedere besmettelijke zieke f 0,80 per dag.

32 Foto van het kloostergebouwencomplex uit 1911, links zijn nog juist zichtbaar de uiterste contouren van de pastorie die zo juist, inclusief inrichting tuin, opgeleverd is.

LIEFDEGESTICHT GESTEL.

33. Een foto uit 1913, om precies te zijn van 26 mei 1913, van de Lambertuskerk en de aanpalende pastorie. Pastoor Lambertus Bressers vierde zijn zilveren priesterjubileum. Wel mooi te zien welke dominante rol de pastoor (en het geloof) toen innam in het dagelijkse leven in Gestel (en uiteraard in geheel Noord-Brabant).

34 De pastorie staat langs de Sint-Lambertuskerk in Gestel, zie hieronder een recente foto van de kerk, van de voorkant, maar ook van imposante achterkant.

35. Een foto van de Sint-Lambertuskerk van (rond) 1917, zonder kerkhof en nog zonder aanpalende huizen. De pastorie, op de foto direct rechts voor de kerk, is wel (beperkt) zichtbaar.

Gebouwd in 1910 onder architect W. te Riele Gzn. en inmiddels een Rijksmonument.

De Sint Lambertuskerk is een neogotische kruisbasiliek. De kerk bezit een rijk versierd altaar, een houten Mariabeeld en een preekstoel van houtsnijwerk gedragen door een beeld van de beroemd kerkvader Sint Augustinus (354 – 430). De kerk is een belangrijk werk van late neogotiek en een markant herkenningspunt voor de historische dorpskern van Gestel.

36 Hieronder, een foto uit 1919, van het dorp Gestel, toen nog een zelfstandig dorp, zicht op de Hoogstraat, met de toren van de Sint-Lambertuskerk

37 Het tijdsbeeld van Gestel, rond 1940, een verhaal van een buurtbewoner:

*Jongens, ik zal het eens uit doeken doen. Den dove had vroeger op de Hoogstraat een cafetaria annex ijssalon. Toen wij in de Bennekel kwamen wonen reed hij rond met een ijscowagen met daarop prijzen voor ijs van 2, 5, 10 en 25 cent. IJSCO's van de "Noordpool" stond er op de kar. Aan de Beethovenlaan begon hij later een cafetaria en verkocht daar ook gasmuntjes. Gasmuntjes kostte 0.26, dus 1 cent extra. Gasmuntjes werden ook verkocht door Struyk in de Benoitstraat voor dezelfde prijs. Struyk woonde naast kapper Jansen. Men kon uiteraard ook muntjes voor 0.25 kopen bij de gasfabriek, maar dan moest men wel naar de Nachtegaallaan. Dus bijna alle buurtgenoten kochten muntjes bij een van die twee. Ik weet nog wel, dat toen uiteindelijk iedereen een douche had, dat als bij ons thuis op zaterdagmiddag, wasdag, het warm water uitviel een van de kinderen als de sodemieter naar den dove of Struyk moest om muntjes te gaan halen. De douche's waren zeer onveilig, de geysers hing in de badkamer. In de Nicolaistraat bij de fam Pax is toen een meisje in de badkamer overleden, door gebrek aan zuurstof, terwijl zij onder de douche stond.
Toon GeEVERS, 2008.*

38 Onderstaand, een foto uit 1934, van de zusters die toen woonden en werkten in het klooster. De foto is gemaakt n.a.v. de viering van het 50-jarige bestaan van het klooster in Gestel (Eindhoven)..

De foto, genomen op de binnenplaats, voor de Lourdesgrot, telt 46 zusters, heel wat meer, dan het startende aantal (van 6 zusters). Heel indrukwekkend ook de kappen die de zusters toen droegen.

De kappen waren voor de zusters ook lastig bij het dagelijks functioneren, naar links en rechts kijken vereiste heel wat oefening én leidde tot beperkt zicht. In het voormalige museum van de Congregatie waren bekertjes te zien, die de zusters gebruikten om te kunnen drinken, die bekertjes waren extra lang.

39 Op onderstaande foto is duidelijk dat de zusters ook tijdens hun werk (hier als ziekenverzorsters) de kappen (die hen toch wel beperkten in hun werk) droegen

Deze zusters zijn ook zusters van de Congregatie Zusters van Liefde. De foto is overigens niet genomen in Eindhoven, maar in Schijndel, op een ziekenkamer van het Sint Liduina Ziekenhuis in Schijndel. De foto is van na 1934.

40 Foto (uit 1961) van de kapel van het klooster aan de Hoogstraat, de kapel en vrijwel de gehele bovenverdieping van de Zuidvleugel (rechterzijde) van het klooster is later (in 1995) door een grote brand getroffen.

41 Foto van Schipholwake, anno 2018, mooi contrast met het verleden.

Schipholwake 30 maart Goede Vrijdag

Schipholwake

Om vluchtelingen die lijden,

te gedenken en bemoedigen.

Goede Vrijdag
30 maart 2018

42 Foto, met zicht door de poort, op vooral de linkerkzijde van het gebouw, de twee linkse ramen vormen de voorzijde van de linkervleugel van het gebouw, waar toen de kleuterschool 't Zonnekind gevestigd was.

43 Een foto uit 1978, rechts is de ronde vorm van de bijgebouwde kapel zichtbaar, er is links een complete verdieping opgebouwd. Dat is overigens al in 1928 gebeurd

.Er waren "op de bovenverdieping" oude mannen gehuisvest. Daarnaast is vanaf begin zestiger jaren (van de vorige eeuw) gestart (in de rechtervleugel begane grond) met de verzorging van kinderen met verstandelijke en lichamelijke beperkingen. Op een later moment zijn bij het gereedkomen van de gebouwen op de Donksbergen in Duizel deze kinderen daar naartoe vertrokken. Aan de linkerzijde zat later de alom bekende kleuterschool het Zonnekind, zie ook de foto op de voorgaande bladzijde!

44 De voortuin en achtertuin (van het klooster).

De voortuin.

Over de voortuin van het klooster (de tuin vanaf het kloostergebouw tot aan de Hoogstraat) is vooral gedurende de jaren tachtig van de vorige eeuw veel discussie (en zelfs strijd) gevoerd met de gemeente Eindhoven.

Er stonden vier huisjes parallel met de Hoogstraat, die huisjes waren te oud voor restauratie en werden afgebroken. Op verzoek van de gemeente werd de grond eigendom van de gemeente, de Congregatie behield wel de voortuin, die er nu (anno 2017) hetzelfde uitziet als toen (in 1980).

De omwonenden hadden uitzicht op het klooster en vonden dat er geen huizen parallel aan de Hoogstraat mochten worden gebouwd. Dan zou het zicht op het kloostercomplex (vanuit de Hoogstraat) verdwijnen. Er werd een zeer actieve en strijdvaardige stichting opgericht door de buurtbewoners: "Behoud het klooster".

De strijd duurde meer dan tien jaar, met veel rechtszaken. Dan won de ene partij, vervolgens de andere partij. De zusters hebben zich niet bemoeid met de zaak, maar werden wel steeds op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen.

Uiteindelijk won de stichting (en verloor dus de gemeente), het klooster bleef (en is ook nu anno 2017) nog fraai zichtbaar vanuit de Hoogstraat.

De achtertuin.

In de jaren negentig van de vorige eeuw speelde nog een andere kwestie. Ook over de tuin, maar in dit geval over de achter- en zijtuin. De gemeente Eindhoven wilde een groot deel van de tuin aan de Genneperweg kopen, zeer waarschijnlijk voor uitbreiding van het winkelgebied. De Congregatie schakelde de Schijndelse advocaat Winston Bouwman in, die veel ervaring had (en heeft) met zaken over grond met gemeenten als tegenpartij. Hij voerde op basis (van goede) argumenten de besprekingen met de gemeente. Uiteindelijk zag de gemeente Eindhoven af van hun aanvankelijke plannen (onteigening). Eind goed, al goed.

Tuin

Een groot gebouwencomplex met een grote (en prachtige) tuin is natuurlijk ideaal, zeker in een grote stad, vooral voor de bewoners/huurders van het gebouw. Het voegt veel waarde toe aan het "woonplezier".

45 De grote brand van juli 1995

De grote uitslaande brand van het kloostercomplex aan de Hoogstraat in Eindhoven van 18 juli 1995 heeft er erg ingehakt bij de zusters én bij de overige bewoners van het gebouwencomplex aan de Hoogstraat.

Circa twee jaar hiervoor brandde het huis van Kees Koning (dat achter het klooster stond) af. Die brand ontstond op 3 september 1993.

Bij de grote en uitslaande brand in de nacht van 18 juli 1995 brandde de zuid(rechter)vleugel van het klooster en het Emmausgedeelte af. De oorzaak is nooit duidelijk geworden. Maar brandstichting is wel erg waarschijnlijk. De (sobere, maar wel degelijke) herbouw werd mogelijk door de schade uitkering van Donatus, waar de brandverzekering bij afgesloten was, én doordat de Congregatie van Liefde van Schijndel het resterende tekort (van kosten herbouw minus schade uitkering) aanzuiverde.

Een (deel van het) verslag van Zuster Louisa Geven, destijds bestuurslid van de Congregatie, geeft een getrouw beeld over de brand, zie volgende bladzijde:

46 Bericht van 19 juli 1995 van Zuster Louisa Geven (die toen als 5^e zuster in het klooster woonde) aan de zusters van de Congregatie (over de grote brand van het Klooster aan de Hoogstraat).

“Via T.V. en krant hebben jullie al wel gehoord van de brand die ons klooster aan de Hoogstraat in Eindhoven heeft getroffen. In de nacht van 18 juli 1995 werden wij om drie uur opgeschrikt door een fel uitslaande brand. Iedereen was vlug ter been, iedereen dat zijn, de 10 jongelui die onder begeleiding van de Sprankel te Veldhoven onderdak vinden boven de school, de vluchtelingen die bij ons wonen en wij, de vijf zusters.

Al dit volk stroomde al gauw bij elkaar in de huiskamer van het klooster en van daaruit zagen we met grote schrik hoe het vuur toenam in plaats van verminderde. Na een korte tijd kwam ook de commandant van de brandweer ons vertellen dat we allemaal het gebouw moesten verlaten omdat men bang was dat de brand zou overslaan van het Emmausgedeelte naar de voorkant van het klooster. Ik vond het heel erg van je huis, alles achter te moeten laten en niet te weten of je er iets van terug ziet.

We werden allemaal naar het politiebureau gebracht en daar goed ontvangen met koffie en broodjes. Onze vluchtelingen voelden zich daar natuurlijk helemaal niet op hun gemak en rond half vijf hebben we per telefoon aan de zusters van de Strijpsestraat gevraagd of ze hen wilden komen ophalen.

Toen heb ik ook Zuster Miranda (bestuur) opgebeld om haar te vertellen wat ons overkomen was en te zeggen waar we zaten. Ook vroeg ik haar om onderdak te regelen op de missieafdeling van het Moederhuis. Daar zijn op dit moment onze vluchtelingen en ze maken het er goed. Wij zijn gisteren vanaf het politiebureau naar onze zusters in Woensel gegaan die voor ons een thuis maakten en ook erg gastvrij waren voor mensen van brandweer, politie en verzekering die we daar moesten ontvangen.

Gisterenmiddag zijn we om drie uur met mensen van verzekering, brandweer en met de zusters van het bestuur naar de Hoogstraat gegaan om te bekijken wat er moest gebeuren. We kregen toestemming van de verzekering om in het pand te blijven. Dat kon, de voorkant van het klooster is behouden, onze kamers, de huiskamer en de keuken zijn bewoonbaar, er zijn enkele kamers die veel waterschade hebben gekregen. Emmaus moet helemaal gesloopt worden, de Orthodoxe kerk die pas hernieuwd, geopend was, heeft veel schade, het dak staat op instorten en de inboedel heeft veel schade geleden. Het is erg voor de mensen van deze kerk, ze hebben zo hard samen aan gewerkt om hun werk zo mooi te maken. Maar toch konden ze gisteren zeggen dat dit wel weer opgebouwd zou worden, dat er gelukkig aan niemand van ons was gebeurd.

Het is ook jammer dat dit met Emmaus gebeurd is. Sinds een half jaar had daar een echtpaar de leiding, wat haar zaak had opgegeven voor dit ideaal: leven van wat onze luxe maatschappij overhoudt en wegdoet en onderdak geven aan mensen die dat nodig hebben. De woon- en leefgemeenschap liep goed, ze hebben vannacht geslapen op matrassen van het Leger des Heils op de grond in een school. Het zal nog wel een poos duren voor zij als groep een goed onderdak hebben. Maar zij geven de moed niet op”

Het verslag loopt nog door maar intussen hebben we wel een goede indruk gekregen van de omvang en de gevolgen van de grote brand.

47 Na de brand

Na de brand nam het bestuur van de Congregatie Zusters van Liefde van Schijndel, na een uitgevoerd haalbaarheidsonderzoek, het besluit tot herbouw en gedeeltelijke nieuwbouw van het klooster.

Tegelijk werd een begin gemaakt met naar de toekomst kijken. Te voorzien was immers, gegeven de leeftijd van de zusters en van Anneke en Gerard, dat de continuïteit op langere termijn niet zonder meer gewaarborgd was.

Nu en dus achteraf – in augustus 2017 – is te constateren, dat het toen ingezette proces van naar de toekomst kijken en de daarbij in de tijd ingezette vervolgacties, tot succes hebben geleid. De toekomst van “Het Kloosterhof van Gestel” is gelukkig niet in gevaar gekomen door het vertrek van de zusters en het echtpaar van de Ven.

Het geraamde bouwbudget werd door het bestuur gemaximeerd op drie miljoen gulden.

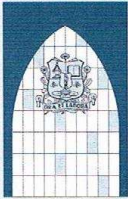
Zoals dat gaat met omvangrijke (herbouw/nieuwbouw)-projecten, kwamen de kosten van herstel/bouw uiteindelijk (aanzienlijk) hoger uit.

De totale kosten kwamen uit op	fl. 3.703.993,03
De uitkering van de brandverzekering	fl. 2.481.672,99
Voor rekening van de Congregatie kwam (uiteindelijk kwamen de kosten, door een afrekening meer- en minderwerken nog licht hoger uit).	fl. 1.222.320,04

Opening herbouwde complex

De opening van het herbouwde complex vond plaats op woensdag 29 oktober 1997, ruim 2 jaar van de grote brand.

48. De overdracht van het beheer aan Stichting De Hoogstrater op 16-9-2008.

Congregatie Zusters van Liefde

In het jaar des Heren 2008,

het jaar dat de Congregatie Zusters van Liefde

- op 1 november haar 172ste Stichtingsdag gedenkt,
- nog 248 leden telt met de gemiddelde leeftijd van 81,2 jaar,
- nog vier grote kloosters in bezit heeft en
- een van deze kloosters uit handen gaat geven
te weten het klooster aan de Hoogstraat 301a te Eindhoven.

In dit jaar zien we

- dat dit kostbare erfgoed een toekomst voor zich heeft
- dat in dit klooster, gesticht in 1894, onze spiritualiteit verder wordt geleefd,

Vandaag op de 16^e dag van de 9^e maand

nemen we afscheid van onze congregationele verantwoordelijkheid
als beheerders van het gebouw.

Namens het huidige Stichtingsbestuur (tevens congregatie bestuur)
draag ik nu van harte het beheer over aan
het nieuwe Stichtingsbestuur De Hoogstrater.

Door de nieuwe statuten is dit mogelijk geworden.

Daarmee kan ik het nieuwe stichtingsbestuur nu aan u voorstellen.

Als vertegenwoordigers van Solidair hebben zitting in het bestuur:

Mevr. van Ouwerkerk - Dhr. van der Woude.

Als vertegenwoordigers van de Congregatie Zusters van Liefde:

Dhr. Backus - Dhr. van Grinsven

Als 5^e bestuurlid is in overleg tussen de 4 zojuist genoemde vertegenwoordigers gevraagd:

Dhr. Kalb

In afwezigheid van de heer Kalb overhandig ik aan u vieren de nieuwe statuten.

En draag daarmee het beheer -voor dit voor ons zo kostbare erfgoed- over aan u.

Op termijn hopen en verwachten wij ook het eigendomsrecht aan u te kunnen overdragen.

Voor ons als congregatie is het bemoedigend te weten

dat wij onze verdergaande zending

mede in uw handen mogen leggen en

dat we daarmee onze idealen ook door u

verder gedragen weten naar een menswaardige toekomst,

op weg naar morgen en overmorgen.

Op weg naar een toekomst die u en wij nog niet kennen.

Schijndel, 16 september 2008

Congregatie Zusters van Liefde

Zuster Truus Sonder - Algemeen Overste.

49 De bewoners in 2018 van het Kloosterhof van Gestel

De Hoogstraatgemeenschap

Leefgemeenschap. Belangrijke keuzes van deze leefgroep zijn: (tijdelijke) opvang in huis van vluchtelingen die op straat zijn gezet, politieke stellingname, sociaal engagement en analyse van gebeurtenissen in de samenleving. De gemeenschap fungeert ook als ontmoetingsplek van de werkgroep Humaan Omgaan met Vluchtelingen, de Kring van Vrienden en Werkgroep De Verandering. De Hoogstraatgemeenschap bewoont de westvleugel van het Kloosterhof. Hoogstraat 301a.

De nieuwe woongroep vanaf 2017, die stelt zichzelf voor:

Wie zijn wij? Vanaf januari 2017 bestond de woongroep uit Paul en Cora Snoeren, Annelies Rosier en Erik van der Hoeven en hun twee kinderen Rard en Luus. In mei 2018 zijn daar Marjan Bosch en Rob Knipping bijgekomen. Wij proberen de kernwaarden van de zusters op een eigentijdse manier vorm te geven.

- Sociale gerechtigheid
- Gastvrijheid
- Aandacht voor de schepping.

Onder deze pijlers ligt onze spiritualiteit. Die is niet zo gemakkelijk in een paar woorden te vangen. Christelijke wortels maar met een grote openheid naar andere religies en levensbeschouwingen. Naast onze plek als lid in de Hoogstraatgemeenschap, hebben wij allen een baan buitenshuis. De kinderen gaan nog naar school. Elke avond komen wij samen in de stilteruimte voor een meditatie: een tekst, stilte en muziek. Zondag is deze meditatie ook voor mensen van buiten.

De Hoogstraatgemeenschap maakt onderdeel uit van het Kloosterhof van Gestel: wij hebben goede contacten met de andere organisaties in het pand. Op de woensdagochtend is er een koffieuurtje waarin we elkaar ontmoeten, ook burens komen hier naartoe. Het is een waardevol moment waarin echte contacten ontstaan.

Boven hebben we drie gastenkamers voor mensen die via Vluchtelingen in de Knel bij ons komen en tijdelijk een plek zoeken waar zij zich veilig weten en tot rust kunnen komen. Elke zondag eten wij gezamenlijk en ook dit moment is kostbaar.

Wij zijn een groene gemeenschap: aandacht voor duurzaamheid vinden wij belangrijk.

De Kring is een groep mensen (ca. 20 personen), betrokken bij de leefgroep. Elke derde zondagochtend komt zij samen voor een verdiepende bijeenkomst die elke keer door twee mensen wordt voorbereid. De thema's zijn veelzijdig maar maatschappelijk betrokken in de breedste zin van het woord. Er is een inleiding. Daarna volgt een gesprek, vaak in kleine groepjes. Een viering als afsluiting en we delen daarna de maaltijd.

Nieuws vanuit de Hoogstraatgemeenschap mei 2019 (Marjan en Rob)

Precies een jaar geleden verhuisden we naar de Hoogstraatgemeenschap. Blij dat we een plek hadden gevonden om samen te leven met aardige mensen, geïnspireerd door de vier pijlers: gemeenschap, sociale gerechtigheid, spiritualiteit en liefde voor de Aarde. We hebben veel beleefd, gezien, gevierd, geklust en geleerd met elkaar. Toch is de laatste maanden duidelijk geworden dat onze visies op leefgemeenschap zijn, en onze verlangens hoe het samen leven en werken vorm te geven te veel uit elkaar lopen. Daarom hebben we besloten dat we hier weer gaan vertrekken. Het is voor ons allemaal een bittere pil, we waren met andere verwachtingen begonnen – maar sommige dingen worden pas helder als je ze leeft. Gelukkig is er begrip en blijft de verstandhouding goed. We nemen de tijd om af te ronden en verder te kijken naar waar deze weg ons gaat brengen. We houden jullie op de hoogte!

Zonnepanelen!

Zie boven een foto van het dak boven de huiskamer van de Hoogstraatgemeenschap. In 2020 zijn zonnepanelen geplaatst op dit dak. Zie onderstaand bericht:

Eindelijk!

21/09/2020 door annelies rosier

Eindelijk is het dan zover: de zonnepanelen van de Hoogstraatgemeenschap liggen op het dak, van Emmaus. We hebben er lang naar uitgezien, het onder de aandacht gebracht. Aan onze inspanningen heeft het niet gelegen maar de ambtelijke molens dreigden volledig tot stilstand te komen. Dat ligt nu gelukkig achter ons; de panelen liggen te glimmen in de zon en doen hun werk goed! Weer een stapje op de weg van duurzaamheid.

Terugblik op 2020: Petra Lages is sedert december 2019 komen wonen in de Hoogstraat en is lid van de Hoogstraatgemeenschap. Het is altijd fijn om te ervaren dat nieuwe mensen ook een andere dynamiek veroorzaken. De huiskamer krijgt een andere uitstraling, ook de tuin is bij Petra in goede handen. Toch is haar start verre van ideaal want al vanaf maart 2020 doet de coronacrisis van zich spreken. Activiteiten komen stil te liggen, geen kring, geen lunch voor het Kloosterhof (slechts in januari en februari), geen kerstmaaltijd met mensen van buiten, geen lezingen, weinig ontmoetingen. Dat doet niemand goed, ook ons niet. Els Keet begeleidt in 2020 de Hoogstraatgemeenschap, ook als voorbereiding op de activiteiten om de gemeenschap verder uit te breiden.

Omslag, Werkplaats voor Duurzame Ontwikkeling

 Landelijke organisatie. Brengt mensen bijeen rond de thema's milieu, vrede, werk, economie, cultuur en solidariteit. Omslag organiseert campagnes, acties, bijeenkomsten en doe-activiteiten, gericht op een kleurrijke en duurzame samenleving, en ook Aanlooptdagen, filmavonden, cursussen en andere bijeenkomsten. Is uitgever van het tweemaandelijks tijdschrift ZOZ, onderhoudt het landelijk Servicepunt Anders Wonen Anders Leven en heeft de beschikking over een groot stuk tuin dat ecologisch wordt beheerd. Enkele medewerkers wonen ook ter plekke, in de zuidvleugel van het pand. Hoogstraat 301a.

Dick Verheul, één van de oprichters verlaat Omslag, eind 2020, zie zijn verhaal hieronder:

EINDHOVEN, 4 juli 2020 - Omslag-medewerker Dick Verheul wil dit jaar een punt zetten achter zijn bijdrage aan Omslag. Uiterlijk 31 december van dit jaar verlaat hij het klooster aan de Hoogstraat. De komende tijd gaat hij zich oriënteren op andere activiteiten en een nieuwe woonplek. Het besluit werd gemeld in het nieuwste nummer van het tijdschrift ZOZ.

Over de vraag welke gevolgen deze stap heeft voor de toekomst van Omslag wordt het gesprek nog gevoerd met zijn collega Marta Resink. Dick Verheul (65) was in 1994 samen met Marta Resink en Daniel van der Velde mede-oprichter van Omslag. Aanvankelijk had de organisatie geen eigen plek. Vanaf 2000 vond Omslag onderdak in het klooster aan de Hoogstraat in Eindhoven. Voor 1994 werkte Verheul als redacteur voor onder andere het tijdschrift Twintig van de soldatenvakbond VVDM, het dagblad De Waarheid en het tijdschrift van De Kleine Aarde in Boxtel.

Nu kijkt hij met belangstelling om zich heen naar nieuwe mogelijkheden om de wereld mooier te maken.

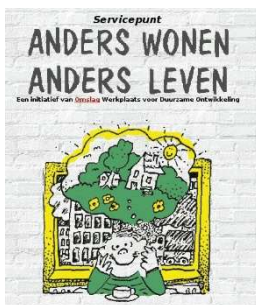
Na het vertrek van Dick Verheul eind 2020 heeft Marta Resink nog een aantal jaren met enkele trouwe vrijwilligsters Omslag “in de lucht” gehouden, op een bescheiden wijze. Eind 2024 heeft Marta aangegeven zich te gaan aansluiten bij een woongroep in Zwolle, ingaande 1 juli 2025. Daarmede komt helaas maar tevens onvermijdelijk ook een einde aan de activiteiten van Omslag.

Omslag stopt in 2026

EINDHOVEN - Na 32 rijke en onvergetelijke jaren, komt er in 2026 definitief een einde aan Omslag Werkplaats voor Duurzame Ontwikkeling. Onze fantastische locatie in Eindhoven komt vrij voor een nieuwe huurder. Aan dit besluit is een lange periode van bezinning vooraf gegaan. Het huidige Omslag-team is te klein en te kwetsbaar om te kunnen werken zoals we dat zouden willen, en er zijn geen mensen gevonden die Omslag in zijn huidige of andere vorm willen of kunnen voortzetten.

De omslag gaat door...

2025 wordt een actief jaar met een veelheid van activiteiten, waarin we niet alleen terugkijken op 32 jaar Omslag, maar ook vooruit. De wereld heeft meer dan ooit een omslag nodig in een duurzame richting. Hoe kunnen we daaraan bijdragen? Daar tussendoor gaan we opruimen en ons werk geleidelijk aan afbouwen.

Mede-initiatiefneemster in 1994, en huidig coördinator van Omslag, Marta Resink (71), gaat in het voorjaar van 2026 verhuizen naar Zwolle, waar ze gaat wonen in een super duurzaam gemeenschappelijkwonen project met 36 tiny houses. Voor haar breekt een nieuwe levensfase aan: een leven zonder Omslag (werk), maar natuurlijk blijft ze zich actief inzetten voor een vreedzame, kleurrijke en solidaire wereld. Ze denkt nog na over een eenvoudiger doorstart van het Servicepunt Anders Wonen Anders

Leven: omslag.nl/wonen

Orthodoxe kerk Heilige Nektarios

Onderdeel van het Oecumenisch patriarchaat Konstantinopel. Heeft de beschikking over een eigen, in traditie ingerichte gebeds- en ontmoetingsruimte in de voormalige kloosterkapel, op de eerste etage in de zuidvleugel. Vaste diensten op zaterdagavond en zondag. Biedt catechese voor volwassenen en kinderen, organiseert af en toe pelgrimages en retraites naar andere landen en biedt een jaarlijkse cursus ikonografie. Zie ook Bijlage 2.

Vluchtelingen in de Knel

Komt op voor de belangen van vluchtelingen. Ondersteunt mensen die de uitslag van hun procedure op straat moeten afwachten en mensen die zijn uitgeprocedeerd, maar die niet terug kunnen of durven. Biedt morele, juridische en praktische ondersteuning. De stichting heeft een groot netwerk van sympathisanten in en rond Eindhoven. De werkruimten bevinden zich op de hoek van de noord/westgevel van het Kloosterhof. Hoogstraat 301b. Omdat de zusters lang een zeer bepalende rol hebben gehad in en rond deze vorm van hulpverlening, hieronder de geschiedenis, tot nu toe, van Stichting Vluchtelingen in de Knel.

De geschiedenis van de Stichting Vluchtelingen in de Knel

Het prille begin

Vier 'zusters van Liefde' stonden 34 jaar geleden met de opvang van twee vluchtelingen aan het begin van Vluchtelingen in de Knel. Op het moment dat ze in 1983 aan de Hoogstraat in Eindhoven kwamen wonen hadden de zusters tien kamers tot hun beschikking. Voor vier personen was dat veel. Eén van de zusters, zuster Bets, vertelt: 'We wisten niet wat we er mee moesten doen. We kregen toen de vraag van Vluchtelingenwerk Eindhoven of we onze kamers beschikbaar wilden stellen voor mensen die in de procedure zaten.' Ze begonnen met het opvangen van een man uit Bangladesh en een vrouw uit Congo. 'We hebben heel veel met hen samen gedaan. We dronken koffie en thee en ze hebben veel verteld,' aldus zuster Bets.

De opvang van afgewezen vluchtelingen

Tussen 1983 en 1986 hebben de zusters mensen opgevangen die in de procedure zaten. Daarna was de nood minder hoog voor deze groep, vanwege de regeling opvang asielzoekers. Niet lang daarna kregen ze de vraag van een advocaat in Tilburg of ze iemand wilden opvangen die afgewezen was. 'Hij wist zeker dat de rechter een fout had gemaakt, maar had tijd nodig om het uit te zoeken. We hebben die vluchteling opgevangen en daarna is het nooit meer opgehouden. De stichting is daarna geleidelijk gegroeid.'

Professionalisering van de stichting

Na de eerste opvang door de zusters in 1983 groeide hulp aan de doelgroep door de jaren heen verder. Door het toenemend aantal mensen dat moest vluchten groeide de noodzaak van goed georganiseerde hulp aan hen. Deze hulp kreeg in 1992 vaste vorm in de oprichting van het 'Regionaal Samenwerkingsverband Vluchtelingen in de Knel' waarvan vrijwilligers uit verschillende afdelingen van vluchtelingenwerk, religieuzen, pastores en juristen deel uitmaakten. Elke zes weken kwam men bij elkaar. De agendapunten werden heel concreet ingevuld: hulp aan uitgeprocedeerde; het zoeken naar nieuwe opvangplekken; de nodige financiën; juridisch advies bij de herhaalde asielaanvragen; begeleiding naar- en eventueel betaling voor medische zorg. Dit was allemaal mogelijk met de giften van kerken, congregaties en de geleidelijk groeiende donateursbijdragen. Later is het 'Regionaal Samenwerkingsverband Vluchtelingen in de Knel' omgezet in de stichting zoals deze er nu is. Begeleiding werd in de loop der jaren uitgebreid en geprofessionaliseerd. De focus kwam op toekomstperspectief via juridische expertise te liggen. De pijlers van de zusters zijn hierin altijd meegenomen: medemenselijkheid en sociale bewogenheid. Ook hun eigenzinnige vastberadenheid was een voortdurende inspiratiebron. Vluchtelingen in de Knel werd mede dankzij deze waarden een stabiele factor in Eindhoven voor zowel (afgewezen) vluchtelingen, de gemeente Eindhoven als andere partners.

'Secundaire arbeidsvoorwaarden'

De vier zusters en het echtpaar Gerard en Anneke dat inmiddels bij de zusters woonde bleven al deze jaren letterlijk en figuurlijk naast de stichting staan. Het kantoor grenst aan hun leefgemeenschap en hun deur stond altijd open. Om boterhammen en soep te maken voor een vluchteling die honger had, om naar de wc te gaan als die op kantoor bezet was, of gewoon voor een rustmoment. (Afgewezen) vluchtelingen in psychische nood werden warm ontvangen voor een bemoedigend gesprek. De gemeenschap stelde gastvrij ruimte ter beschikking voor bijeenkomsten, maakte iedere woensdagochtend koffie voor het hele gebouw en zette in de ochtend de kachels in het kantoor aan – zodat de vrijwilligers, medewerkers en cliënten in een warm kantoor aan de dag konden beginnen. Als de zusters op late overwerkmomenten het licht bij de stichting nog zagen branden, brachten ze een soepje met wat aanmoedigende woorden. 'Secundaire arbeidsvoorwaarden', noemden ze dat. In 2016 verhuisden de zusters naar hun moederhuis in Schijndel. Zuster Bets zet zich als vrijwilliger echter nog steeds wekelijks in voor Vluchtelingen in de Knel.

De motivatie van de zusters

De motivatie van de zusters om (afgewezen) vluchtelingen te ondersteunen? 'Wij werkten altijd vanuit de overtuiging dat wij het goed hebben. We hebben wat we nodig hebben. We streven in ons werk naar sociale gerechtigheid. Heel simpel gezegd willen wij dat iedereen een goed leven heeft, net als wij.' Zuster Bets vertelt dat ze blij wordt om te zien hoe de stichting is ontwikkeld en dat er nog steeds zo veel mensen begaan zijn met anderen. 'Wij hebben

als zusters geen zorgen over Vluchtelingen in de Knel. Het is een team met betrokken goede mensen. De mensen die zich nu inzetten zoeken nog steeds alles echt uit. Je bent er om mensen weer meer mens te maken.' De gemeenschap zegt zelf net zoveel geleerd te hebben van vluchtelingen als andersom. Dat is een prachtig voorbeeld van gelijkwaardigheid.

Heelsaem - Praktijk voor onderweg

Heelsaem wil er zijn voor hen, die niet mogen zijn.

Samen op weg, door eclectische therapie op zoek naar inzicht, met als bestemming het vinden van uitzicht, zodat een nieuwe weg gaande mogelijk wordt.

De praktijk staat onder verantwoordelijkheid van een ervaren psychiater, in samenwerking met diverse therapeuten. Positive Coaching, Muziektherapie, Meditatie, Mindfulness en Troost/Consolation. Hoogstraat 301-b.

Combinatie Jeugdzorg

De Opnamegroep is een onderdeel van Combinatie Jeugdzorg. De Opnamegroep biedt in het Kloosterhof tijdelijk (maximaal drie maanden) opvang in het kader van crisis en observatie, aan jongeren in de leeftijd van 12 tot 18 jaar. Gevestigd op de etages in de noordvleugel van het Kloosterhof. Hoogstraat 301-c.

Woonwerkgemeenschap Emmaus-Eindhoven

Het is een plek waar ongeveer tien mensen die dakloos of ontheemd zijn tijdelijk wonen en werken. Samen met 45 vrijwilligers worden tweedehands goederen ingezameld en verkocht.

Met de opbrengst wordt de gemeenschap bekostigd en worden ideële projecten in binnen- en buitenland ondersteund. Emmaus is geopend voor verkoop op woensdagmiddag en zaterdagmorgen. Voor vele klanten is Emmaus ook een ontmoetingsplaats, adres: Genneperweg 11.

November 2018: Moeder aller kringloopwinkels' Emmaus Eindhoven is niet meer:

EINDHOVEN - Het is bijna niet meer voor te stellen, maar toen Emmaus Eindhoven haar deuren opende, was het de enige kringloopwinkel van Nederland. Aan die historie komt na 62 jaar een eind. Tot groot verdriet van vele. Eindhovens Dagblad, Jelle Krekels 11-11-18, 09:00

Slapeloze nachten heeft hij ervan. Xander van Asperen is secretaris van Stichting Emmaus Nederland en ziet het faillissement van de kringloopwinkel met lede ogen aan. De vestiging aan de Genneperweg heeft een woon-werkgemeenschap waar mensen tegen kost en inwoning meewerken in de winkel. Wat er met de bewoners gebeurd is nog onduidelijk. „We maken ons grote zorgen over de bewoners. Die zijn vaak bij Emmaus terechtgekomen vanuit een crisissituatie, en daar komen ze nu weer in. Dat is een enorme zorg.” Aan de Genneperweg is het faillissement zaterdag het gesprek van de dag. „Ik zou het echt vreselijk vinden als het weg zou gaan”, zegt Riet die liever niet haar achternaam deelt. „Het is echt spotgoedkoop en geweldig struinen hier. Kijk hier een tas vol Kerstspullen voor nog geen tientje, waar vind je dat nou nog?” Bij Het Goed is ze voorheen ook wel eens geweest, maar dat doet ze nooit meer. „De prijzen zijn belachelijk. Voor spullen die ze gratis krijgen kun je niet de hoofdprijs vragen”, vindt ze.

1956

Volgens Van Asperen waren Eindhoven en Leeuwarden in 1956 de eerste plaatsen in Nederland met een kringloopwinkel. „In de jaren zeventig werd het een woon-werkgemeenschap, toen nog in Strijp. Begin jaren tachtig verhuisde ze naar de Genneperweg. Het concept dat nu nog geldt als het vertrouwde beeld van de kringloopwinkel, is al decennialang hetzelfde, en is de bakermat voor het kringloopwezen in Nederland.

„Er waren destijds wel handelaren in tweedehands spullen maar die moesten inkopen dus die zaten in een ander marktsegment. Wij zamelden echt alles in: meubels, oud ijzer, oud papier. We zaten elkaar absoluut niet in de weg”, zegt Van Asperen. „Vanaf de jaren negentig begon het aantal niet-commerciële kringloopwinkels op te komen.”

Rommelmarkt idee

Vanaf toen zag je verschillende ontwikkelingen: De branche werd professioneler. Er kwamen moderne, hippe tweedehands-warenhuizen en de commerciële cowboys rukten op. Door de jaren heen gingen veel winkels met de tijd mee en pasten hun concept aan op de veranderende winkelbehoefte van consumenten. Er kwamen ruimere openingstijden en een mooiere presentatie van goederen. „Emmaus Eindhoven is altijd op dat rommelmarkt idee blijven zitten”, zegt Van Asperen. „Dat heeft ook te maken met pand. Het is eigenlijk een openluchtmarkt met een dakje erboven.”

De winkel bleef populair onder het traditionele winkelpubliek maar sprak geen ander publiek aan. „Die willen zelf besluiten wanneer ze kunnen gaan. Maar aan de Gennepeweg konden ze alleen op zaterdag en woensdag terecht.”

Faillissement

In mei 2018 kondigde bestuursvoorzitter Geert-Jan Lautenslager al een verregaande reorganisatie aan die noodzakelijk was voor het voortbestaan. „We zitten in ‘zwaar weer’ en er zijn aanpassingen en maatregelen nodig om daar uit te komen”, zei hij destijds. Maar het heeft niet mogen baten. Curator Van den Berg Jeths verwacht binnen twee weken meer duidelijkheid over de afhandeling van het faillissement. Aan de Gennepeweg is het tot die tijd nog goed struinen. „Kijk nou toch, deze klompen”, zegt Riet buiten de poort van Emmaus. „5 euro.” Het bakje voor op haar fiets is helemaal vol. „Zoals hier zie je ze helaas nog maar weinig”, zegt ze. En steeds minder.

Herstart Emmaus Eindhoven

Jeroen Geurts, betrokken bij de herstart

Maar zie, op het moment dat de nood het hoogst is, komt ook de oplossing in zicht. Wellicht hebben ook de kaarsjes geholpen die de zusters van de Congregatie hebben opgestoken. Hoe dan ook, eind januari 2019, werd na veel vooroverleg en veel vergaderen bekend gemaakt dat Emmaus Eindhoven met een nieuw bestuur, nieuwe coördinatoren en andere vrijwilligers herstart op dezelfde plaats.

Emmaus maakt een geslaagde nieuwe start!

Op de splinternieuwe Facebookpagina melden zij op 8 februari 2019:

"De kogel is door de kerk. Emmaus Eindhoven krijgt een "frisse start". Bij deze willen we alle oud bewoners en vrijwilligers ontzettend bedanken voor hun passie en inzet de afgelopen jaren. We zullen deze maand de draad gaan oppakken en met nieuwe energie aan de slag gaan. Mocht je hieraan willen bijdragen, neem dan contact met ons op! Schilderwerk, ruimen, sorteren, inrichten en tal van creatieve ideeën zitten in de koker. Laat het ons weten en help mee om Eindhoven weer een Emmaus te geven die straalt!"

Jeroen is niet erg lang betrokken geweest bij de herstart, maar steeds opnieuw is de fakkel doorgegeven, ook anno 2025, zijn er nog leiders, meestal vanaf de Emmausvestiging in Langeweg, die nieuwe inspiratie geven aan de in Eindhoven werkende vrijwilligers en verblijvende bewoners.

Abbé Pierre blijft de mouwen opstropen !

Emmaus Eindhoven heeft weg naar boven weer gevonden

EINDHOVEN - De kringloopwinkel van woon- en werkgemeenschap Emmaus Eindhoven aan de Gennepeweg is vanaf deze week ook op woensdagmiddag geopend. Bezoekers zijn dan welkom tussen 14.00 en 16.00 uur.

Lucas Nuchelmans 04-09-19, 13:30 Laatste update: 13:37 Bron: Eindhovens Dagblad.

De afgelopen periode was de winkel met gebruikte spullen alleen op zaterdagen (10.00-13.00 uur) open. De verruimde openingstijden zijn een teken dat Eindhovens oudste kringloopwinkel weer in rustiger vaarwater terecht is gekomen.

De afgelopen jaren ging het snel bergafwaarts met Emmaus. Concurrentie van andere (grote) kringloopwinkels, slecht (financieel) beleid, schulden en personele problemen leidden uiteindelijk in 2018 tot een faillissement. Er volgde begin dit jaar een doorstart waarna Emmaus vanaf 11 maart weer opening op zaterdagen. Daar is een half jaar later nu ook de woensdagmiddag aan toegevoegd.

Het jaar 2020 is wederom een dramatisch jaar voor Emmaus:

- er wordt brand gesticht in de winkel aan de Gennepeweg
- de coronapandemie veroorzaakt veel lagere opbrengsten
- de vrachtauto brandt af, ook door brandstichting.

EINDHOVEN - Een brand heeft voor ernstige schade gezorgd bij kringloopwinkel Emmaus aan de Gennepeweg in Eindhoven. Een deel van de gevel moest eruit worden gebroken om de brand te kunnen blussen. De politie denkt aan brandstichting.

De brand ontstond in een container en sloeg vervolgens over op het pand. De brandweer was er vlug bij en had de brand snel onder controle. Desalniettemin kampt de kringloop, die bij de kerk en de pastoriewoning aan de Hoogstraat zit, met fikse schade. Het gaat om rook-, roet- en breekschade. Die laatste dus onder andere vanwege het doorbreken van de pui. Het complex achter de winkel bleef door het snelle optreden van de brandweer gespaard.

Brandstichting

Het ontstaan van de brand wordt nog nadrukkelijk onderzocht. Vermoedelijk is er sprake van brandstichting, zo laat de politie weten via Instagram.

Organisaties en mensen die eerder woonden en/of werkten of vergaderden in de Hoogstraat, maar intussen vertrokken zijn:

- **S.O.S. telefoondienst**
- **Het wegloophuis**
- **De Witte Raaf**
- **Stichting de Sprankel**
- **Groen Links, afdeling Eindhoven**
- **Rien Trum, grafisch kunstenaar in eigen atelier**
- **Buurtcomité Gestel-Zuid**
- **Indigo**

50 Als afsluiting (van de rubriek bewoners) een beschrijving van drie (actieve groepen binnen De Hoogstraat), namelijk “De Kring”, “De Verandering” en “HOV”.

De Kring is een groep mensen (ca. 20 personen) die elke derde zondag van de maand bij elkaar komt van 10.00 tot ca. 13.30 uur om met elkaar te zoeken naar levensverdieping, vaak aan de hand van een bepaald thema. De richting is: sociale gerechtigheid en behoud van de aarde. De leden zijn maatschappelijk geëngageerde mensen. De kringbijeenkomsten worden telkens voorbereid door twee kringleden, die een onderwerp kiezen en inleiden. Daarna volgt een gesprek, vaak in kleine groepjes en een viering ter afsluiting.

De Kring is in 2001 in het leven geroepen met de bedoeling om de leefgroep te ondersteunen en in de veronderstelling dat zij op den duur taken zouden overnemen.

De Kring heeft een eigen ontwikkeling doorgemaakt. Op dit moment zoekt de kring in welke richting zij zich verder wil ontwikkelen in verbondenheid met de Hoogstraatgemeenschap.

Elk jaar organiseert onze werkgroep ‘De Verandering’ – voorheen “De Vierde Kamer” – bijeenkomsten rond een actueel thema zoals bv. geweldloosheid, duurzaamheid, solidaire economie, behoud van de aarde. Het onderwerp wordt ingeleid door een betrokken en deskundig spreker. Tijdens de bijeenkomsten zijn er korte momenten van bezinning. Interactiviteit neemt ook een grote plaats in.

Zo wil de werkgroep in de geest van Dorothee Sölle, een Duitse Theologe, die in 1968 begon met het eerste politieke Avondgebed, alert blijven op wat er zich in de maatschappij afspeelt en we proberen dat met elkaar positief de beïnvloeden. De bijeenkomsten vinden plaats in de huiskamer van de Hoogstraatgemeenschap van 20.00 tot 22.00 uur. Er wordt geen entreeprijs gevraagd, maar een tegemoetkoming in de onkosten wordt zeer op prijs gesteld, omdat de werkgroep kostendekkend moet kunnen werken.

Netwerk voor Humaan Omgaan met Vluchtelingen (HOV)

Het HOV is ontstaan uit pure verontwaardiging en woede toen op 7 december 2002 een moeder met een zes weken oude baby in sneeuw en vrieskou buiten de poorten van een asielzoekerscentrum werd gezet. Zij verbleef die dag in de fietsenstalling, niet wetend waar naar toe. De zusters van de Hoogstraat hebben haar tijdelijk een provisorisch onderkomen kunnen bieden. Het HOV wil dat mensen weten wat er in Nederland gebeurt en dat zowel politici, overheid als burgers humaan omgaan met vluchtelingen, ook als die vluchtelingen buiten de juridische procedures vallen. Elk mens heeft recht op een menswaardig bestaan. Het Netwerk komt regelmatig bij elkaar om alert te volgen wat er met vluchtelingen gebeurt. Het probeert de politieke besluitvorming te beïnvloeden en organiseert samen met anderen acties. Vier keer per jaar wordt een gratis nieuwsbrief uitgegeven om geïnteresseerden te informeren. Naast de uitgave van de Nieuwsbrief, willen we samen met Vluchtelingen in de Knel goodwill kweken voor vluchtelingen. We doen dat op verschillende manieren bv. door tussen 26 oktober (de dag waarop 11 slachtoffers vielen door de Schipholbrand) en 2 november (Allerzielen, de dag waarop stil gestaan wordt bij de ons bekende of

naamloze doden) een herdenking te houden van de slachtoffers van het Nederlandse en/of Europese asielbeleid.

Ook wordt elk jaar op Goede Vrijdag een busreis georganiseerd naar het nieuwe detentiecentrum van Schiphol om ons daar aan te sluiten bij de viering, die door de Franciscaanse Vredeswacht wordt gehouden.

Of door samen met anderen De dag van de Vluchteling te houden. Deze dag werd in Eindhoven voor het eerst gehouden in het weekend van 20 juni 2009. Het is een internationale dag, ingesteld door de VN.

Herdenking omgekomen vluchtelingen

11-11-2018 door Annelies Rosier

Afgelopen dinsdag vond de jaarlijkse herdenking plaats van alle omgekomen vluchtelingen.

Aan de hand van een zeer indringende documentaire, uitgezonden op HUMAN, werden we

meegenomen en uitgenodigd om even in de schoenen van een vluchteling te gaan staan.

Daarna gingen we naar buiten om bij het monumentje een kaars aan te steken en bloemen neer te leggen. Na de viering was er koffie en konden we napraten.

De HOV-groep had weer een waardevolle avond georganiseerd.

51 Vereniging “Het Kloosterhof van Gestel”

Het bestuur van de vereniging “Het Kloosterhof van Gestel” wordt gevormd door 3 gekozen leden door de samenwerkende (zeven) maatschappelijke organisaties binnen het Kloosterhof. De zeven organisaties en zo’n vijftien vaste bewoners, die in het pand woon-/en of werkruimte huren van Stichting De Hoogstrater, en waarnaast zo’n vijfentwintig mensen die er doorgaans op tijdelijke basis wonen vormen de vereniging.

Al deze bewoners en medewerkers geven “Het Kloosterhof van Gestel” inhoud en kleur. De vereniging omvat de organisaties, het gebouwencomplex en bijhorende tuinen. Wat mensen en organisaties verbindt is hun inzet voor diversiteit, sociale gerechtigheid, bewust omgaan met goederen en opvang en ondersteuning van mensen in nood. Elk van de huurders is een zelfstandige groep of organisatie met een eigen doelstelling. Ieder legt binnen zijn activiteiten eigen accenten. Dat maakt Het Kloosterhof tot een bruisend en dynamisch geheel, waar bovendien wordt gestreefd naar sociale cohesie, samenwerking en onderlinge ondersteuning tussen de huurders, die gezamenlijk de Vereniging Het Kloosterhof van Gestel vormen.

Ook verschillende tuinen, elk met een eigen sfeer, maken onderdeel uit van Het Kloosterhof van Gestel. De organisaties zijn gevestigd in de vier vleugels van het carrévormige gebouw. Centraal in Het Kloosterhof ligt een binnentuin.

52 Dit land is jouw land

Tijdens de Kloosterhofdag in september 2010 bracht het bestuur van de Vereniging het Kloosterhof van Gestel voor het eerst het lied 'Dit land is jouw land' ten gehore. Jan Rot schreef dit lied in het kader van de verkiezingen 2010, voor een verdraagzaam Nederland. De Kloosterhofdag was een ontmoetingsdag van bewoners, medewerkers en vrijwilligers van de verschillende organisaties in Het

Kloosterhof van Gestel. Nadien is het lied al vele malen gezongen tijdens bijeenkomsten in Het Kloosterhof van Gestel.

Dit land is jouw land

Terwijl ik wandel op de stille heide
Langs weidse luchten en groene weiden
Denk ik, als iemand hard voorbij rijdt:
Dit land heeft plaats voor jou en mij

Dit land is jouw land, dit land is mijn land
Van de kop van Friesland tot de rand van Brabant
Van het wijze oosten tot het wilde westen
Dit land heeft plaats voor jou en mij

Ik zwerf en struikel en ren in rondjes
Langs Duitse bunkers en blanke duinen
Maar elke meter klinkt die stem blij:
Dit land heeft plaats voor jou en mij

Dit land is jouw land, dit land...

Als de zon dan doorbreekt en ik blijf lopen
Tussen open velden en wuivend koren
En de nevel optrekt, laat een koor zich horen:
Dit land heeft plaats voor jou en mij

Dit land is jouw land, dit land...

Toen ik wat later, weer in de randstad
Angst en verdriet zag en al die ego's
Sloot ik mijn ogen en zocht de echo:
Dit land heeft plaats voor jou en mij

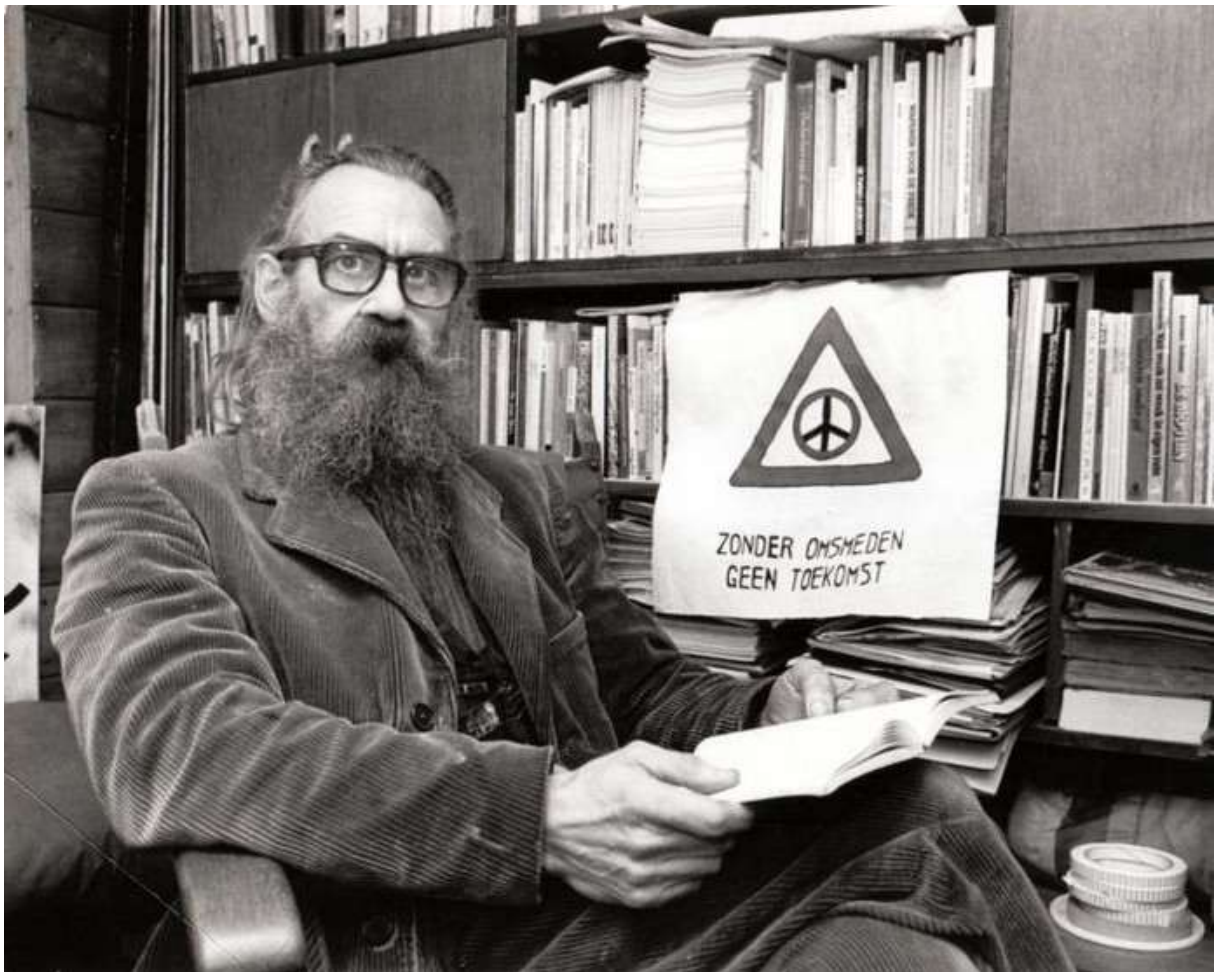
Dit land is jouw land, dit land...

"Dit land is haar land, dit land is zijn land
Van de voet van Limburg tot de duin- en zeerand
Van het zoete Zeeland tot aan Nieuweschans
Dit land heeft plaats voor jou en mij"

Dit land is jouw land, dit land...

(De tekst mag vrij verspreid met vermelding: © Woody Guthrie/ Jan Rot)

'Kees Koning mag niet worden vergeten'

De Eindhovense vredesactivist Kees Koning in 1988, foto Ton de Hond

Inleiding

*Kees Koning was niet zo maar 'n vredesactivist. De vernieling van militair materiaal kwam voort uit zijn **gedrevenheid** om op te komen voor de armen in de wereld. In India heeft hij veel mensen zien sterven van de honger. Zelf aalmoezenier in het leger ontdekte hij de kracht van de vernietigingswapens en de miljarden die uitgegeven werden (en worden) aan wapenhandel. Hij zei voor de rechtbank in Breda op 9 februari 1999: "De wereld moet wakker worden dat deze wapens ingezet worden om mensenlevens te vernietigen ten koste van de armoede in de wereld. Wat ik doe zijn alleen "gongslagen".*

'Kees Koning mag niet worden vergeten'

EINDHOVEN – Vandaag, vrijdag 22 juli, is het vijftien jaar geleden dat de markante Eindhovense vredesactivist Kees Koning plotseling overleed.

Eindhovens Dagblad, 22-07-11, 16:22 Laatste update: 23-03-17, 18:53

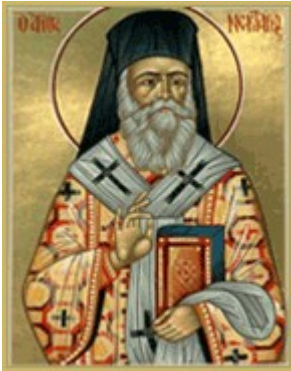

Door stichting Emmaus en de Hoogstraatgemeenschap wordt hij herdacht. "Kees mag niet vergeten worden", vinden de zusters Theofrida Kolkman (84) en Véronique van Woerkum (90). Zij namen samen met Gerard van de Ven, net als de zusters lid van de Hoogstraatgemeenschap, initiatief tot een gezamenlijke maaltijd vanavond met de bewoners van stichting Emmaus. Zaterdag 23 juli kunnen mensen tussen 10.00 en 13.00 uur bloemen leggen bij de herdenkingsmaquette van Koning bij de Emmausmarkt, Genneperweg 11.

Koning was de man met baard en bijl: een vredesactivist die vaak het nieuws haalde met zijn agressieve acties. Hij knipte hekken van militaire luchthavens open en beschadigde straaljagers met een bijl. In Volkel haalde hij een communicatiemast naar beneden. Vele malen moest hij zich voor rechters verantwoorden.

'Vernietig de wapens, anders vernietigen ze ons', was een van zijn lijfspreuken.

Maar hij was ook een spiritueel, diepgelovig mens die streed voor een betere wereld. Hij woonde in een klein huisje achter het klooster, in een oude, houten opberghok van de voormalige kleuterschool. "Hij had een hele sobere levensstijl. Hij verbouwde zijn eigen groenten, biologisch en maakte dat klaar op vuur dat hij maakte met bijeen gesprokkeld hout.

OECUMENISCH PATRIARCHAAT KONSTANTINOPEL AARTSBISDOM VAN BELGIE EN EXARCHAAT
VAN NEDERLAND EN LUXEMBURG

ORTHODOXE KERK HEILIGE NEKTARIOS
EINDHOVEN

**ORTHODOXE KERK HEILIGE
NEKTARIOS**

In 1988 werd op initiatief van enkele Eindhovenaren onder Z.E. Metropoliet Panteleimon van België, Nederland en Luxemburg, een Orthodoxe Parochie gesticht met als patroonheilige de Heilige Nektarios van Egina.

Aanvankelijk bedienden diverse priesters deze Parochie maar na ongeveer een jaar werd hun door de Metropoliet een vaste priester toegewezen. Het was geen gemakkelijke tijd op die eerste locatie, bij iedere dienst moest men de liturgische ruimte inrichten, maar het was een tijd van vurig doorzetten, een tijd die door God rijkelijk gezegend werd met grote kracht. Na enkele jaren kon deze jonge gemeenschap, dankzij de hulp van R.K. broeders en zusters beschikken over de vroegere kloosterkapel van de Zusters van Liefde op de Hoogstraat. Deze nieuwe omgeving, een échte kapel in neogotische stijl, die tientallen jaren als bidplaats gediend had gaf een nieuwe elan aan deze jonge orthodoxe gemeenschap. Maar door een grote brand kwam al snel een tijdelijke domper op het prille enthousiasme, maar dankzij de hulp van de R.K. broeders konden de diensten verder gevierd worden in een noodlokaal. Na de wederopbouw van de geteisterde vleugel, en bij het weer in gebruik nemen van de kapel ging alles in versneld tempo. De Parochie kreeg de beschikking over een vergaderzaal, een priesterkamer, een eigen ingang en naar de eeuwenoude Traditie van de Orthodoxe Kerk werden mooie muurschilderingen aangebracht. Steeds meer autochtonen voelden er zich thuis. Maar ook Grieken, Russen, Serven, Roemenen, Georgiers enz. weten zich gedragen door deze lokale kerk in de hun zo vertrouwde Traditie en bidden samen als uit één mond en één hart. Vandaag de dag heeft deze Parochie haar vertegenwoordigers in de Vereniging der Orthodoxen voor Nederland, en ook in de Raad der Kerken van Eindhoven, en ze probeert op nederige wijze de Blijde Boodschap uit te dragen aan al diegenen die van goede wil zijn en wiens hart ontvankelijk is, zonder onderscheid van nationaliteit of denominatie. Naast catechetisch onderricht aan de kleinsten wordt er regelmatig catechese gegeven aan volwassenen. Er worden ook regelmatig pelgrimages ingericht naar Athos, naar het H. Land, naar de Woestijkloosters in Egypte en naar het Klooster van de H. Johannes De Doper in Engeland dat gesticht werd door Archimandriet Sophrony. Er wordt ook een jaarlijkse retraite gehouden, en een jaarlijkse cursus ikonografie gegeven. Er worden grote inspanningen gedaan om de geschriften van Archimandriet Sophrony in het Nederlands te vertalen en uit te geven, zoals het reeds in het Nederlands verschenen boek 'De Heilig Silouan' dat heden in herdruk is, en het boek 'We zullen God zien zoals Hij is' waarvan de vertaling bezig is.

Uit het Eindhovens Dagblad van 17 mei 2017, ingezonden artikel.

Omslag: naar een nieuwe tijd

Een nieuwe tijd. Ja, die komt eraan! Ofwel, hier en daar heel in het klein. Zo las ik een tijd geleden dat Omslag in Eindhoven (Werkplaats voor Duurzame Ontwikkeling, red.) vorig najaar de Domela Nieuwenhuispenning had gekregen. Domela Nieuwenhuis was een Nederlands politicus uit Friesland die als sociaal anarchist gestreden heeft voor een beter leven voor allen.

Ik ben eens naar de Omslag gegaan en nu begrijp ik heel goed dat ze die prijs gekregen hebben. Martha en Dick hebben de penning namens de hele groep in ontvangst genomen en ze vertelden over hun werk. In het kort, zeiden ze, gaat het over duurzame ontwikkeling rond milieu, vrede, cultuur, economie en solidariteit. Ook is er een Landelijk Servicepunt voor Anders Wonen en Anders Leven. Meer duurzaam.

In de Hoogstraat heeft de Omslag zijn plek voor duurzame ontwikkeling. Maar: het zijn allemaal zulke grote woorden! Wees gerust: het zijn doen-denkers. Ze doen ook veel kleine dingen in die geest, bijvoorbeeld in de zomer. Dan is er elke eerste vrijdag 's avonds vuur en soep in de tuin van de Omslag.

Een grote pan water hangt boven het vuur en wie komt probeert iets mee te brengen voor in de soep. Ook is er maandelijks een filmavond. En buiten tegen de muur is de weggeefkast! Om op de hoogte

► De weggeefkast. FOTO DE OMSLAG

te blijven van alles wat er zoal gebeurt is er een tweemaandijks tijdschrift ZOZ. Je begrijpt onmiddellijk wat dat betekent: zie ommezijde.

► **Doen-denkers met idealen: deze mensen mogen er zijn**

De tijd is bezig een blad om te slaan. De naam Omslag spreekt zo ook voor zich. Ik heb daar mensen ontmoet die leven volgens het principe: gelukkiger in een leven met idealen, al worden die soms stuk voor stuk vernietigd, dan dat men in het geheel geen idealen heeft (Domela Nieuwenhuis).

Eindhoven: Brainport groot, groter grootst. Eindhoven Omslag: doen-denkers met idealen. Ze mogen er zijn, deze mensen!

Agnes Koekkoek, Eindhoven

Op de volgende bladzijde (bijlage 4) een nog een (recent) bericht over Omslag!

[Welkom](#)
[Nieuws](#)
[Omslag](#)
[ZOZ](#)
[Bibliotheek](#)
[Werk](#)
[Wonen](#)
[Bestellen](#)
[Advertenties](#)
[Contact](#)

[RSS-feed](#)

Prijsuitreiking werd mooi feestje

EINDHOVEN, 22 september 2017 - Een flinke groep belangstellenden was afgelopen vrijdag getuige van de uitreiking van de Jaarprijs van De Twaalf Ambachten aan Omslag. Met de sfeervolle muziek van Wendy Lina & The Moonlight Heroes werd de bijeenkomst al snel een mooi feestje waar veel werd uitgewisseld.

De plechtige overhandiging werd ingeleid door de muzikanten. Wendy Lina vertolkte het prachtige lied 'De enkeling', geschreven door Jules de Corte. Het lied over de enkeling die onversaagd blijft doorgaan misstanden aan de kaak te stellen, heeft al vaker geklonken in de Omslagtuin.

Wim van Overbeke, een van de twee vertegenwoordigers van De Twaalf Ambachten, vertelde het geïnteresseerde publiek daarna over de activiteiten van die organisatie. Die omvatten een breed scala, van energiezuinige verwarming tot composttoiletten.

De andere vertegenwoordiger van De Twaalf Ambachten, Frans Wildenborg, leidde daarna de prijsuitreiking in met een uitgebreide motivering waarom de prijs bij Omslag terecht was gekomen. Hij benoemde daarbij tien punten waarop Omslag zich onderscheidt.

Omslagmedewerkers Marta Resink en Dick Verheul toonden zich zeer vereerd.

Na afloop is er onder de aanwezigen nog veel uitgewisseld en besproken. Het werd een mooi feestje.

Vlnr: de Moonlight Heroes Makko Coster en Fried Manders, zangeres Wendy Lina, Wim van Overbeke en Frans Wildenborg (De Twaalf Ambachten), Marta Resink en Dick Verheul (Omslag)

Foto Marion van der Heijden

Op de volgende bladzijde, bijlage 5, de inspiratiebronnen van de Hoogstraatgemeenschap.

Vincentius (1581–1660) en Dorothee Sölle (1929-2003) als inspiratiebronnen

Vincentius, ook bekend als *Vincent de Paul*, priester en vooral bekend om zijn aandacht voor de armen. 'De armen zijn je leermeester' is een bekende uitspraak van hem. Hij deed een beroep op gewone mannen en vrouwen om de armen nabij te zijn. Tegen de gangbare opvattingen in wilde daarvoor geen klooster stichten, wel een vereniging voor zijn volgelingen. Tegen hen zei hij: 'Ik geef je als klooster de straat, als cel de ziekenkamers, als kapel de parochiekerk...' En ook: " Je verliest er niets bij zusters, wanneer je het gebed of de Eucharistie moet verlaten om naar de armen te gaan, want je gaat naar God als je de armen gaat dienen."

Dorothee Sölle leefde in onze tijd. Zij werd geboren in Keulen en studeerde Duits, theologie en filosofie. Zij wilde geloof en leven bij elkaar brengen.

Samen met Fulbert Steffensky startte ze in 1968 met de 'Politischen Nachtgebete'. Hierin gingen politieke betrokkenheid en religie hand in hand. Deze avonden vonden in Nederland navolging. In de jaren zeventig en tachtig werd de protestante Dorothee Sölle zeer bekend door haar sociale en maatschappelijke betrokkenheid.

Het Christendom moest volgens Dorothee Sölle vooral in dienst staan van de bevrijding van de mensheid. De christelijke leer gaat niet alleen over de belofte van het eeuwige leven, maar roept ook op tot concreet handelen tijdens het leven. Haar belangrijkste doel was de ontmythologisering van de bijbel.

Als vredesactiviste toonde Dorothee Sölle hoe dit handelen in de praktijk kon worden gebracht. Ze werd het boegbeeld van de Duitse vredesbeweging en demonstreerde fel tegen het NAVO-dubbelbesluit om meer kernwapens in West-Europa te stationeren. Dorothee werd ook een belangrijk feministe en was solidair met de derde wereld. De in Zuid-Amerika ontstane bevrijdingstheologie had haar warme belangstelling.

'Voor het geweten gaat het er uiteindelijk niet om welke strategie je kiest: ophouden, niet meewerken, weigeren of burgerlijke ongehoorzaamheid; waar het om gaat is het andere visioen van bevrijding, waaraan wij uiting geven in ons handelen.'
Dorothee Sölle

Bijlage 6, Zuster Véronique, 1920 – 2018.

Johanna, Maria Theodora van Woerkum, roepnaam Dora, werd in Eersel geboren op 21 augustus 1920. Sinds 4 februari 1941 behoorde zij tot de Congregatie Zusters van Liefde te Schijndel. Zuster Véronique overleed in Verpleeghuis Sint-Babara te Schijndel op 27 februari 2018.

IN MEMORIAM:

Gisterenmorgen kregen wij het bericht dat zuster Veronique die ochtend om 10 uur is overleden. We zijn heel verdrietig dat we nu definitief afscheid moeten nemen van een van de grondleggers van Vluchtelingen in de Knel. Zuster Veronique was heel erg betrokken bij ons werk met vluchtelingen en ongedocumenteerden. In haar bestuurlijke functie van moeder overste in de jaren zestig en zeventig heeft ze veel zusters de mogelijkheid gegeven om zich actief in te zetten voor mensen in moeilijke omstandigheden, ook in ontwikkelingslanden.

Eenmaal op de Hoogstraat kreeg ze zelf de kans om zich persoonlijk op een praktische manier voor anderen in te zetten. Volgens zuster Bets heeft zuster Veronique de meer dan dertig jaar op de Hoogstraat als de mooiste tijd van haar leven ervaren. Zuster Veronique was met haar bestuurlijke ervaring ook iemand die het publieke debat niet schuwde om misstanden aan de kaak te stellen. Meerdere keren heeft zij de pers te woord gestaan, de politiek met brieven bestookt, als ze het niet eens was met het beleid, of als ze vond dat de overheid zich te weinig bekommerde om de leefomstandigheden van vluchtelingen.

Als wethouder heb ik een aantal indringende gesprekken gehad met zuster Veronique. Ze was van de inhoud, maar altijd met een persoonlijke en intrinsieke betrokkenheid die voelbaar was en die ze bereid was te delen met mij. Ze was kritisch op de overheid maar had ook oog voor de dilemma's van een wethouder.

Zuster Veronique heeft grote indruk op mij gemaakt met haar tengerere postuur en de rust die ze uitstraalde. Tegelijkertijd had ze een enorme kracht en drive om tot het einde toe iedere dag te blijven nadenken over welke stap, hoe klein ook op het laatst, zij nog kon bijdragen aan de verbetering van de wereld.

Zuster Veronique was voor velen een voorbeeld en een bron van inspiratie. We zijn haar dankbaar voor wat ze gedaan en bereikt heeft en dat wij in haar voetsporen verder mogen. Wij wensen zuster Alberta, zuster Bets en zuster Theofrida heel veel sterkte.

Door: Lenie Scholten, oud-wethouder van de gemeente Eindhoven.

Bijlage 7, het afscheid nemen gaat nog even door!!

Zusters van Liefde weg uit Eindhoven, maar goede werk stopt niet

EINDHOVEN, 27 april 2018, Eindhovens Dagblad - Zuster Agnes Koekkoek (94), die woonde aan de Strijpsestraat te Eindhoven, is de laatste Zuster van Liefde die een Eindhovense woning verruilt voor het moederhuis van de congregatie in Schijndel. Zondag wordt stilgestaan bij dit einde van een tijdperk.

Het afscheid nemen gaat nog even door (in 2018):

EINDHOVENSE STUDENTENKAPEL

29 APRIL 2018 12:00 - 13:15

Oecumenische viering rond het vertrek van zuster Agnes Koekkoek uit Eindhoven. Het werk van de zusters van Liefde in Eindhoven staat centraal, ook van de zusters die ruim anderhalf jaar geleden terug verhuisd zijn naar het moederhuis in Schijndel. Praktische aandacht voor mensen in nood en voor het milieu, dat is de kortste samenvatting. Zuster Agnes Koekkoek zal de Preek van de Leek verzorgen. Er is ook een crèche voor de allerkleinsten.

Na afloop kan je doorpraten over wat je gehoord hebt of wat je bezig houdt, met een kop koffie/thee.

Iedereen is van harte welkom!!

Het afscheidnemen gaat door, het afscheid van Zuster Theofrida

Midden in de coronapandemie overleed heel plotseling in het Sint Jozefklooster in Schijndel in haar appartement Zuster Theofrida Kolkman.

Uitgeprocedeerd, maar niet uit beeld!

Vluchtelingen die uitgeprocedeerd zijn en dus niet in Nederland mogen blijven: het is een groep mensen die veelal onzichtbaar is. De stichting Vluchtelingen in de Knel organiseerde speciaal voor die groep eind juni 2018 een diner, én voor Eindhovenaren. Met als doel om elkaar beter te leren kennen. En dat lukte. Behalve dat er culinaire specialiteiten uit alle windstreken werden gedeeld, was er ook ruimte voor verhalen. Zoals dat van Fredon, die vertelt over zijn reis naar Nederland. Over hoe hij met anderen opeen gepakt zat, eerst in een auto en later op een boot. Dat hij dacht dat hij dood ging, toen de rubberboot waarin hij de oversteek maakte van Turkije naar Griekenland lek raakte, maar ze net op tijd gered werden door de politie. Het zijn heftige verhalen, maar het lukt ook op om ze te vertellen, zegt Fredon: 'Je hebt heel veel problemen in je hart. En als je ze tegen anderen vertelt, dan wordt je daar rustig van.'

25 jaar Omslag: kom naar het jubileumweekend 17 t/m 19 mei

EINDHOVEN - In het weekend van 17 t/m 19 mei viert Omslag Werkplaats voor Duurzame Ontwikkeling zijn 25 jarige bestaan met een groots jubileumweekend. Welkom!

Het belooft een levendig gebeuren te worden. En hoe zou dat beter kunnen dan in de stijl waarin Omslag al die tijd al werkt: mensen bijeenbrengen, zodat uit de ontmoetingen nieuwe energie ontstaat om de wereld wat beter te maken.

Er zullen inhoudelijke workshops zijn rond de thema's waaraan Omslag werkt. Muzikanten hebben zich gemeld, die bijdragen aan de sfeer en de inhoud van de dagen. De pizza-oven die vorig jaar in de tuin werd gebouwd zal worden gestookt. En 's avonds zal er een vuurtje branden, waaromheen gesprekken en muziek elkaar afwisselen.

Naast de geplande programmaonderdelen is er ruimte voor spontane presentaties, workshops en mededelingen vanaf het open poddum. En op vrijdag- en zaterdagavond na de maaltijd.

[Kijk hier voor een overzicht van de geplande workshops \(met tijden\)](#)

Vrijdag 17 mei

Iedereen is vrijdag welkom vanaf 14.00 uur. Er is dan in elk geval theetuin (tot 17.00 uur). Om 15.00 uur is er een presentatie over 25 jaar Omslag, en om 16.00 een workshop over zelfvoorzienend off the grid leven. Rond 18.00 uur een gezamenlijk soep en brood maaltijd.

's Avonds is er van 19.00-20.00 een workshop over verbindende communicatie en rond 20.00 uur een optreden van liedjesschrijfster en zangeres Goudreinet. Daarna ontsteken we een vuur en verloopt de avond verder op informele wijze met uitwisseling, verhalen en misschien samen muziek maken.

Zaterdag 18 mei

Vanaf 10.30 uur is ieder welkom. Om 11.00 start een keuzeprogramma met workshops. Rond 13.00 uur is er een gezamenlijke lunch. Ook 's middags is er een programma met inhoudelijke en creatieve workshops en presentaties. Aan het eind van de middag wordt de pizza-oven gestookt. De pizza's die uit de oven komen worden meteen verdeeld en opgegeten.

's Middags komt Daniel Fanego (ook samen!) muziek maken, en 's avonds is er een optreden door [Wendy Lina & The Moonlight Heroes](#) Zij zullen ook het Jubileumlied dat zij voor Omslag maakten 'Duizend Doeners Dansen' ten gehoren brengen!

Zondag 19 mei

Vanaf 10.30 uur is ieder welkom. Ook op deze dag is er een uitgebreid aanbod van workshops. Rond 14.00 uur is er een moment van gezamenlijkheid rond 25 jaar Omslag, daar omheen is ruimte voor uitwisseling. Het programma duurt zondag tot 17.00 uur. Onder de zonnepergola zijn broodjes en drankjes verkrijgbaar. De dag wordt samen muzikaal afgesloten.

Wie ook een bijdrage zou willen leveren aan het programma kan zich nog melden bij Omslag: omslag@omslag.nl

Een fijn cadeau voor Omslag is een (extra) donatie. Zie: www.omslag.nl

25 jaar Omslag in vogelvlucht: www.omslag.nl

De jubileumactiviteiten zijn ook opgenomen in de Eindhovense Geluksroute: geluksroute.nu

Kringloopwinkel Emmaus Eindhoven wil snel open ondanks brandschade

EINDHOVEN - De kringloopwinkel van Emmaus aan de Genneperweg in Eindhoven wil woensdag weer opengaan. Of dat ook lukt, en of er dan iets te koop is, dat is nog onduidelijk na de [brand van zondagavond](#). Veel opgeslagen tweedehands spullen hebben rook- en brandschade.

Michel Theeuwen 17-02-20, 12:51 Laatste update: 13:45 Bron: ED

„Dat is allemaal niet meer te verkopen“, zegt Max, een van de bewoners/beheerders van [Emmaus en de kringloopwinkel](#). „Maar de markt moet wel doorgaan, want anders gaan we failliet“, voegt Robert daar aan toe. „Elke euro die binnenkomt is belangrijk. In ieder geval is er koffie en leggen we uit wat er gebeurd is.“ De beheerders zijn strijdbaar. „Want we laten ons niet kisten, we willen gewoon weer verder gaan“, aldus Sonja. „En net belde nog een andere Emmaus-vestiging, die komen ook kijken wat ze voor ons kunnen doen.“

Veel schade door brand in kringloopwinkel Emmaus in Eindhoven.

Een van de gebouwtjes van de kringloopwinkel werd zondagavond getroffen door brand. Robert, Sonja en Max (de achternamen hoeven niet in de krant, zeggen ze) vertellen dat een bewoner van het complex een sigaretje ging roken op de binnenplaats. „Toen zag hij hoe iemand met benzine brand stichtte. Hij sprak hem nog aan, waarop de brandstichter ervandoor ging“, aldus Robert.

Daarop is de politie en de brandweer gebeld. „Gelukkig kon die snel ingrijpen nadat

de buurman de brand ontdekte. Dat is de redding geweest. Want toen ik er bij kwam, brandde het al op twee plaatsen en sloegen de vlammen mij tegemoet", vertelt Robert.

Het drietal zegt geen idee te hebben wie Emmaus zou willen treffen door brand te stichten. „We zijn nu een jaar weer open en die tijd is er eigenlijk niks gebeurt", aldus Robert. De camerabeelden van de brandstichting laten een ook voor de drie beheerders onbekende dader zien. Het faillissement in 2018, de doorstart en de wisselingen in de groep geven volgens de drie geen aanleiding om te speculeren op mogelijke daders. In de woongemeenschap Emmaus wonen tien mensen die deels ook leven van de opbrengst van de kringloopwinkel. Daarom is die ook zo belangrijk voor de bewoners. Een schade-expert en de politie doen nog verder onderzoek naar de brand en de gevolgen.

Curiosawinkeltje

Het lijkt wel mee te vallen met de schade door de brand, die vooral in het 'curiosawinkeltje' met de wat betere spullen heeft gewoed. De rest van de materialen in de soms half open opslag, lijkt onbeschadigd. Maar het drietal weet wel beter. Kleren, meubels en alle andere spullen hebben rookschade en zijn onverkoopbaar. „En dat net nu het weer goed gaat met Emmaus. We hebben na de overname vorig jaar hard gewerkt, en dan nu dit", aldus Max. „En het gaat niet alleen om de schade. We slapen nu ook niet want elk geluid dat je hoort, maakt dat je uit bed springt.”

Brandstichting bij kringloopwinkel van Emmaus in april 2020.

Opnieuw brand bij kringloopwinkel Emmaus in Eindhoven: 'Waarom hebben ze het op ons gemunt?'

EINDHOVEN - „Niet weer!” Dat was de eerste reactie van Fred Molendijk toen hij hoorde dat er opnieuw brand woedde bij kringloopwinkel Emmaus.

Willem Brouwer 01-04-20, 21:08 Laatste update: 09:07 Bron: E

Dinsdagnacht was het niet [het pand dat in brand stond](#), maar moest een bakwagen van de kringloopwinkel het ontgelden „Dit is een bewuste actie", denkt de penningmeester.

Volgens Fred Molendijk stond de bakwagen precies achter de poort geparkeerd. © Google Street View

Dinsdagnacht, 3.30 uur. Aan de Genneperweg woedt wederom een brand. Een buurtbewoonster hoort twee harde knallen en schakelt de hulpdiensten in. Dan is het al te laat. Het onlangs gereviseerde Iveco-vrachtwagentje valt niet meer te redden. En dat nadat twee maanden geleden een gebouwtje [van de kringloopwinkel zelf](#) aan de beurt was. Destijds werd er gesproken van brandstichting.

Nu is daar opnieuw sprake van, denkt de 75-jarige Molendijk. „Het is een laffe

streek. Een bewuste actie, dat weet ik zeker. Het vrachtwagentje stond achter de poort geparkeerd. Ze moeten op een bepaalde manier op ons terrein zijn gekomen. Maar waarom hebben de brandstichters het toch op ons gemunt?”, vraagt hij zich af.

Woongemeenschap

Emmaus is behalve een kringloopwinkel ook een woongemeenschap. Daarin wonen tien mensen die deels ook leven van de opbrengst van de kringloopwinkel. Door de coronacrisis is de winkel op woensdag en zaterdag in totaal slechts vijf uur geopend. Bovendien mogen er maximaal dertig mensen tegelijk binnen zijn. Dat is terug te zien aan de omzet, weet Molendijk.

„We zijn iets langer dan een jaar geopend, hebben de boel samen mooi opgebouwd. Maar we krijgen klap na klap. Eerst de brand, daarna de coronacrisis en nu nóg een brand.” De politie nam woensdagmiddag de aangifte op. Ze was niet bereikbaar voor een reactie.

Voor de derde keer brandstichting bij Emmaus Eindhoven.

EINDHOVEN, 10 september 2020 - Voor de derde keer werd Emmaus Eindhoven afgelopen nacht getroffen door brandstichting. De auto waarmee de kringloopwinkel spullen ophaalt brandde uit. Het vuur werd vrijwel direct ontdekt door enkele mensen die rond drie uur in de nacht thuiskwamen van een feestje. De brandweer was er snel bij, maar kon niet voorkomen dat de auto uitbrandde.

Op 17 februari was er ook een brandstichting, toen op de kringloopmarkt van Emmaus. Op 1 april was er weer brand, toen werd de auto in brand gestoken. De vervangende bus, beschikbaar gesteld door Emmaus Utrecht, ging afgelopen nacht in vlammen op.

Emmaus is een kringloop met een maatschappelijke doelstelling. Komende zaterdag vanaf 10.00 uur is de winkel weer open aan de Genneperweg 9. Donaties voor Emmaus Eindhoven: NL75RABO0336825579

De uitgebrande bus staat op de parkeerplaats pal naast de Omslag-werkplaats en de tuin vaar komende vrijdag vanaf 14.00 uur theetuin wordt gehouden. Iedereen is dan welkom voor inspirerende ontmoetingen met andere mensen uit de kringen van Omslag. Zoals gebruikelijk rekenen we op een gulle donatie van alle bezoekers, die deze keer bestemd zal worden voor Emmaus.

De familie Kerssemakers in Gestel

Inleiding

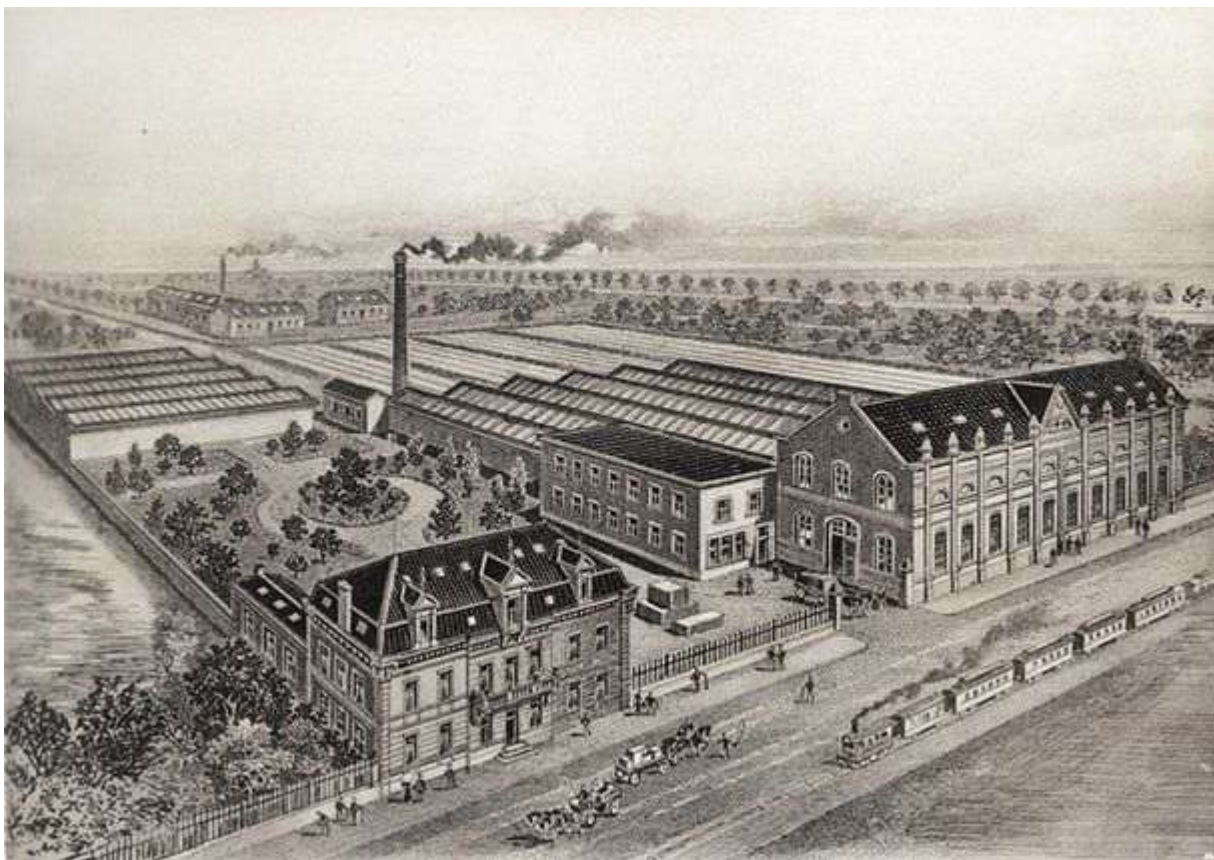
De school, het gasthuis, het pension, de kapel en het klooster aan de Hoogstraat 301-a,b en c, in de wijk Gestel van de gemeente Eindhoven werden gebouwd door de toenmalige pastoor Ed. van Kemenade en z'n opvolger pastoor v.d. Staak (beiden van de parochie Sint Lambertus in Gestel) op grond en met geld van de kapitaalcrachtige familie Kerssemakers.

Gestel

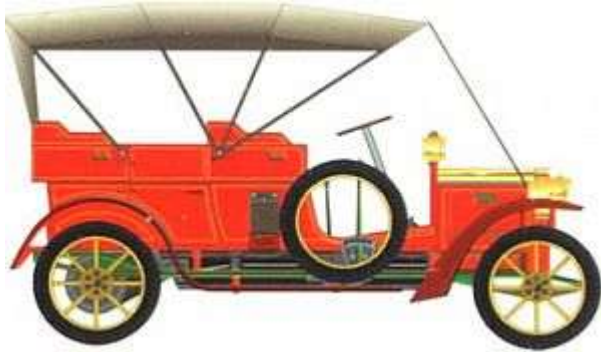
Wat nu stadswijk Gestel is in Eindhoven, was tot 1920 de zelfstandige gemeente Gestel die in het begin van de 20ste eeuw meer dan 3.000 inwoners telde. Ruim 1/3 van de beroepsbevolking was werkzaam in de plaatselijke sigarenindustrie die stevig werd gedomineerd door de familie Kerssemakers.

Familie Kerssemakers

Johannes Gerardus Jacobus Kerssemakers (1868-1943) was een telg uit dat geslacht en ook eigenaar van de Linnen- en Damastweverij aan de Hoogstraat. De fabriek is op onderstaande gravure buitenproportioneel groot weergegeven, maar het woonhuis op de voorgrond is wel in verhouding en illustreert de rijkdom van deze fabrikant.

Eind 1903 koopt Jan Kerssemakers de 4 pk F.N. van baron Van Tuyll van Serooskerken uit Heeze, hij neemt ook diens kenteken over: nummer **769**. Twee jaar later voldoet deze kleine auto (lengte 2,10) niet meer en verkoopt hij hem – wederom inclusief kenteken - aan zijn collega-textielfabrikant De Louw in Valkenswaard.

Jan schaft dan een fors grotere auto aan en krijgt daarvoor het kenteken **1988**. Het merk van de auto is niet bekend, maar de afmetingen (3,70 x 1,55) komen evenwel precies overeen met een Peugeot 61.

Vanaf 1906 draagt de auto van Jan het provinciale kenteken **N-62**. In die periode schaffen ook veel van zijn familieleden auto's aan (zie De auto van m'n opa). Jan Kerssemakers was niet de enige in Gestel die voor 1906 een auto bezat. Op 27 mei 1905 krijgt ook Louis P.M. Stokvis (1864-1953) onder nummer **1687** een vergunning om op rijkswegen te rijden. Louis was de zoon van de Bossche drukker Albert Stokvis en we vinden hem in Gestel terug als directeur van stoomdrukkerij M.F. van Piere & Co. Ongetwijfeld een goed betaalde baan, maar in loondienst en dus niet – zoals de meeste autobezitters – werkzaam als zelfstandig ondernemer. En als werknemer moest je toch wel een paar duizend gulden per jaar verdienen om je een auto te kunnen permitteren.

Had Stokvis eigen kapitaal of betaalde zijn vader mee? In ieder geval kocht hij de auto – van het Franse merk Cottereau – in zijn geboorteplaats, bij importeur B.A. Jansen in Den Bosch. Kennelijk beviel deze auto niet, want nog geen drie maanden later wisselt hij het voertuig bij Jansen in voor een De Dion Bouton.

In 1906 worden de provinciale kentekens ingevoerd, er is dan echter geen auto meer terug te vinden op naam van Louis. Wel een exemplaar met nummer **N-131** op naam van zijn tweelingbroer Aloysius, die ook in Gestel woonde en eveneens drukker-uitgever was. Deelden de heren de auto als gezamenlijk bezit? In 1916 vertrekken de broers naar Den Haag en verdwijnen ze uit de Brabantse registers.

